

Medlemmer af Folketinget Jørn Jespersen (SF), Aage Frandsen (SF) og Anne Grete Holmsgaard (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en indbudsordning til sikring af bestående og nye skovværdier.

(Beslutningsforslag nr. B 198).

Medlemmer af Folketinget Ole Sohn (SF), Aage Frandsen (SF), Lene Garsdal (SF) og Jørn Jespersen (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at bruge miljøpolitikken til at skabe flere job.

(Beslutningsforslag nr. B 199).

Medlemmer af Folketinget Anne Grete Holmsgaard (SF) og Aage Frandsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til økonomi- og erhvervsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om regeringens planer for anvendelse af organisk affald og restprodukter til energi- og transportformål, og hvad er regeringens strategi for at indføre brint i energi- og transportsektoren?«

(Forespørgsel nr. F 57).

Medlemmer af Folketinget Jens Rohde (V), Frank Jensen (S), Pia Kjærsgaard (DF), Pia Christmas-Møller (KF), Holger K. Nielsen (SF), Marianne Jelved (RV), Line Barfod (EL) og Mogens Nørgård Pedersen (KD) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til statsministeren:

»Hvad kan statsministeren oplyse om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation?«

(Forespørgsel nr. F 58).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 56:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om klyngebomber].

Af Søren Søndergaard (EL), Jeppe Kofod (S), Villy Søvndal (SF), Morten Helveg Petersen (RV) og Jann Sjursen (KD).

(Forespørgslen anmeldt 20/4 2004).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 42:

Forespørgsel til kulturministeren:

»Hvad kan kulturministeren oplyse om sigtelinjerne for regeringens kulturpolitik?«

Af Ester Larsen (V) og Carina Christensen (KF). (Forespørgslen anmeldt 19/2 2004. Fremme af forespørgslen vedtaget 25/2 2004).

Begrundelse

Ester Larsen (V):

Globaliseringen øges, og dermed stiger behovet for at styrke vores nationale identitet. Det betyder, at kulturpolitikken får stigende betydning. Globaliseringen og informationsteknologien er i gang med at ændre den måde, det danske samfund og andre europæiske samfund fungerer på. Det gælder både normer, forestillinger om det gode liv og borgernes forhold til samfundet.

De nye informationsteknologier har betydning for næsten alle kulturområder, for produktion, bevaring og formidling af kulturarven, over kunsten, medierne og populærkulturen til den folkelige kultur.

Kulturen er den fælles referenceramme, der giver sammenhængskraft til et samfund. Derfor er de værdier og holdninger, som kulturpolitikken bygger på, af væsentlig betydning. Da kulturpolitik endvidere har mange facetter og spredt sig ud over mange indsatsområder, har Det Konservative Folkeparti og Venstre fundet det rigtigt at bede kulturministeren om at redegøre for regeringens kulturpolitiske sigtelinjer.

Besvarelse

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg har glædet mig meget til at diskutere regeringens kulturpolitik i dag. Det er jo altid rart at få lov til at hæve blikket en smule og forholde sig til de overordnede og principielle spørgsmål. Det er jo tit det, vi folketingspolitikere ikke når i det daglige arbejde. Sådan er det, og sådan skal det være. Her handler politik i høj grad om midler, om konkret virkelighed, om detaljer.

Men i dagens forespørgselsdebat har vi som sagt mulighed for at hæve blikket og diskutere sigtelinjerne, altså de borgerlige sigtelinjer for kulturpolitikken.

Kl. 9.05

Jeg har set frem til at præsentere sigtelinjerne og have mulighed for at debattere indholdet af dem her i salen, ikke mindst fordi jeg tror, vi faktisk er enige om flere ting, end det lader til i vores tilbagevendende polemik i bl.a. pressen.

Forud for debatten i dag havde jeg lovet, at jeg kunne præsentere regeringens kulturpolitiske sigtelinjer i skriftlig form. Det har jeg gjort med den publikation, som er sendt til Folketingets Kulturudvalg, og af dagspressen i onsdags kunne jeg konstatere, at kulturordførerne meget hurtigt havde haft lejlighed til at læse publikationen.

Jeg vil gerne understrege, at der er tale om et debatoplæg og ikke en redegørelse. Mit formål med publikationen har, ud over at holde, hvad jeg har lovet Folketingets Kulturudvalg, været at finde den form, der inviterer til debat og dialog med Folketinget og kunstnerne og den kulturinteresserede borger.

På sin vis er der ingen store overraskelser i de kulturpolitiske sigtelinjer. Regeringen vil forny kulturpolitikken med vægt på kvalitet og pleje af talenter. Det lovede vi i regeringsgrundlaget, og også her har vi holdt, hvad vi lovede. Og det vil vi selvfølgelig fortsætte med.

Lad mig derfor kort redegøre for hovedtemaerne i de sigtelinjer, som jeg har lagt frem:

For det første vil regeringen skabe nye partnerskaber. Det kan være mellem statslige kulturinstitutioner og erhvervsliv, eller det kan være mellem den enkelte kunstner og virksomhed. De nye alliancer skal være med til at udvikle kvaliteten, skabe stærke kulturelle udtryk og rejse ny kapital, som kan lette adgangen til det voksende globale marked. Derfor arbejder regeringen f.eks. på et forslag om at give fradrag for virksomheders donationer til kulturinstitutio-

ner. Derfor vil vi forbedre det faglige samarbejde mellem vore kulturinstitutioner, så kompetencerne udnyttes bedst muligt og til gensidig inspiration.

For det andet vil regeringen føre en kulturpolitik, der stiller krav til kvalitet. Kulturpolitik er absolut ikke en slags fordelingspolitik, hvor alle partout skal have deres del af kagen. Den værdirelativisme tager vi skarp, skarp afstand fra. Kulturpolitikken skal gøre det bedste endnu bedre; så kort kan det siges.

Derfor har vi gennemført en revision af hele kunststøttesystemet, og derfor ser Statens Kunstfond på muligheden for en ændret ordning for de livsvarige ydelser af prioriterede midler til talentudviklingen. Derfor har vi fremsat forslag om lov om eliteidræt, som blev vedtaget i forgårs, og som giver nye muligheder for styrkelsen af talentet og det unikke. Derfor er de kunstneriske uddannelser et væsentligt satsningsområde.

Talent er netop den tredje sigtelinje: Morgendagens billedkunstnere, filmskabere og forfattere osv. skal have de bedst mulige uddannelser og udviklingsmuligheder. Det betyder ikke, at vi skal uddanne flere, end vi gør i dag, men at vi hele tiden skal sigte mod at forbedre uddannelsernes kvalitet. Alt andet vil være at svigte talenterne.

Det betyder også, at der skal være muligheder for unge kunstnere, der gerne vil i gang med en karriere efter uddannelsen. Vi skal ikke blindt uddanne flere til arbejdsløshed, men derimod uddanne de mest talentfulde. Dygtige kunstnere skal også fremover gøre vores kulturliv rigt, skabe rollemodeller for fremtidige talenter og gøre Danmark synlig på den internationale scene.

Derfor er det tilfredsstillende, at Kunstrådet vil give særlig prioritet til projekter, der fremmer talentudvikling. Derfor vil vi give et økonomisk løft til musikskolernes talentpleje. Derfor har vi nedsat et musikskoleudvalg, der generelt arbejder med hele den musikalske fødekæde.

For det fjerde vil regeringen arbejde for, at befolkningen i alle egne af landet har mulighed for kulturelle og kunstneriske oplevelser af høj kvalitet. Det skal ske ved, at der lokalt skabes levende kunst og kultur. Derfor har vi oprettet provinspuljen, som har bidraget til og fortsat skal bidrage til mange spændende kulturprojekter i landet.

Derfor har vi det som særligt fokusområde, at de københavnske kulturinstitutioner åbner sig over for hele befolkningen gennem f.eks. turné-

virksomhed med forestillinger. Det kan være Det Kongelige Teater eller udstillinger. Det kan være Nationalmuseet. Målet er at opnå en bedre ligevægt mellem det nationale ansvar og det lokale engagement.

Et rigt kulturliv er vigtigt for lokalsamfundene, og det kan være med til at tiltrække nye virksomheder og nye borgere.

For det femte vil regeringen sikre konkurrencen i det danske medielandskab. Den danske mediepolitik har siden sin barndom bygget på monopoler. Det har haft sine grunde, men i dag, hvor de teknologiske muligheder er mangfoldige, er situationen en anden. Det handler om valgfrihed til seere og til lyttere. Derfor privatiseres TV 2; derfor overvejer vi en mere effektiv udnyttelse af FM-båndet; det handler om mere pluralisme, det handler om valgfrihed til seere og lyttere.

Kl. 9.10

Sidst, men ikke mindst vil regeringen søge kulturel inspiration udefra og samtidig gøre dansk kunst og kultur mere synlig i udlandet. Inspirationen skal berige danske kunstnere og kulturinstitutioner og sætte dem i stand til at højne niveauet.

Derfor er det tilfredsstillende, at Kunstrådet vil etablere et program, der fremmer udenlandske kunstnere adgang til vores uddannelser, og at vi sender danske kunstnere til udlandet.

Den større synlighed vil hjælpe dansk kunst og kultur på det globale marked og være med til at trække store kulturbegivenheder til Danmark. Derfor har vi oprettet Idrætsfonden Danmark; det handler om at gøre jorden for store internationale sportsbegivenheder på dansk grund.

Med disse seks sigtelinjer er konklusionen, at vi samlet set står med et rigtig godt udgangspunkt for kulturpolitikens fremtid.

Sigtelinjernes præmis er, at kultur ikke eksisterer uden for samfundet. Derfor skal den heller ikke indhegnes eller beskyttes som en truet dyreart. Samfundet stiller krav til de midler, som går til kulturen; det er det, som man jo med et fornuftigt ord kan kalde konstruktivt modspil.

Vi må i det hele taget holde op med at opfatte kultur som noget skrøbeligt og svageligt, for det er kulturen ikke. Kultur er noget stærkt og vitalt. Kultur er nu engang svanger med kreativitet og dermed forskelle, uenigheder og debatter. Det er kun sundt, for det er med til at drive samfundet videre.

Nu håber jeg, at vi kan få en frugtbar diskussion om de overordnede principper, for ærligt talt, det fortjener kulturen.

Forhandling

Ester Larsen (V):

Tak til ministeren, både for den skriftlige og mundtlige redegørelse for kulturpolitikens sigtelinjer.

Med denne kulturdebat har vi ønsket at sætte fokus på de værdier, regeringen bygger kulturpolitikken på, og på dens sigtelinjer.

For Venstre er det vigtigt, at kulturpolitikken bygger på frisind. Vi er uhyre bevidste om, at det præcis er den frie kunst og den frie tanke, der danner skel mellem demokratiske lande og totalitære og fundamentalistiske regimer. Respekten for forskellighed er en anden grundværdi, der sikrer dynamik, spænding og inspiration.

Dansk kulturpolitik har gennem de seneste 35 år udviklet sig i forskellige retninger.

Skal tendenserne opsummeres i meget kort form, kunne det måske lyde således: 1970'erne satsede på bredden, 1980'ernes kulturpolitiske tendens var præget af en instrumentalisering af kulturen, mens 1990'erne stod i begivenhedskulturens tegn.

I vores årti er globaliseringen den store udfordring. Med globaliseringen øges vort behov for at fastholde og udvikle vores egen identitet. Det betyder, at vi skal være fortrolige med vores egen danske og europæiske kulturarv for at have et bevidst udgangspunkt i samspillet med andre folk og kulturer. Netop fortrolighed med vores egen kultur og åbenhed over for omverdens har tidligere sikret dansk kultur evnen til at optage kulturelle impulser og rigdomme udefra.

Formidling og bevaring af kulturarven er meget central for Venstre. Vi glæder os derfor over de 40 mio. kr., hvormed vi årligt har sikret bevarelsen.

Men skal vi magte globaliseringen, der ikke bare udfordrer vores kultur, men også vores arbejdspladser, så skal vi mere end det. Vi skal understøtte udviklingen af kulturelle kompetencer og kreativitet. De kunstneriske talenter og de skabende kræfter skal udvikles, og høj kvalitet i uddannelse er nødvendig.

Derfor har vi øget bevillingerne til de kunstneriske uddannelser. Talentet skal efter uddannelse understøttes med arbejdslegater, rejselegater og anden støtte; kunststøtte er et centralt ele-

ment i kulturpolitikken, men kunststøtte skal ikke være almisse og bør ophøre, hvis den kunstneriske kvalitet ikke er tilstrækkelig høj.

Statens kunststøtte formidles gennem det nye Kunstråd, hvis handlingsplan jeg er meget glad for. Der er mange initiativer og eksempler på fornyelse. Den gennemførte forenkling bevirker, at den statslige støtte til kunst bedre kan modsvare tidens behov.

Kl. 9.15

Statens Kunstfond har gennem et halvt år-hundrede udgjort ryggraden i den statslige støtte til skabende kunstnere. Venstre har altid bakket op om Kunstfonden og dens livsvarige ydelser. Vi finder, at det er en rigtig tanke, at samfundet viser taknemlighed over for de væsentlige bidragydere til dansk kunst. Det er et ridderslag at blive fundet værdig til en livsvarig ydelse.

Venstre vil være åben over for en omlægning, der betyder, at de livsvarige ydelser gives et økonomisk løft, mod at antallet reduceres.

I Venstre finder vi, at børnekulturen er mindst lige så betydende som kultur for voksne. Vi ønsker, at landets mange kulturinstitutioner skal spille en mere central rolle i kulturformidlingen til børn, og at der skabes mere dynamik, udvikling og synergi imellem og på tværs af kulturområder og institutioner. Venstre kan tilslutte sig regeringens sigtelinjer.

Jeg skal herefter på vegne af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tilslutter sig regeringens sigtelinjer for udviklingen af dansk kulturliv med vægt på skabelsen af nye partnerskaber, fremme af høj kvalitet, pleje af talenter, en kulturpolitisk orientering mod alle egne af landet, en ligeværdig konkurrence og et internationalt perspektiv til gensidig kunstnerisk og kulturel inspiration.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 87).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se foran). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg vil spørge Venstres ordfører, fru Ester Larsen, om teater og litteratur. Hvor bliver de af i de

her sigtelinjer? Hvorfor fylder de næsten ikke noget? Har man ikke nogen visioner på de to områder?

I forhold til teateret er det faktisk relevant, især på nuværende tidspunkt, hvor man diskuterer en strukturreform. Kunne det ikke være relevant at have en holdning til det her?

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Venstre finder, at støtte til litteratur er meget væsentlig. Det er meget vigtigt, at vi har en litteratur på vores eget sprog, så det er en del både af vores kultur- og vores sprogpolitik at understøtte litteraturen. Jeg kan sige, at der ydes en støtte på 180 mio. kr. fra staten, så det er jo ikke sådan, at litteraturen er ustøttet her i landet.

Med hensyn til teater er vi jo i den situation, at vi står over for en strukturdiskussion og en eventuel strukturomlægning, og udfaldet af den vil selvfølgelig også få nogle konsekvenser for teaterlivet. Men jeg synes, det er en forkert rækkefølge detaljeret at diskutere teater, før vi har strukturen på plads.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg mener faktisk, det ville være den rigtige rækkefølge at komme med nogle visioner på kulturområdet og teaterområdet op til drøftelserne af en ny struktur. Det er man kommet med på andre områder. Man kan godt have en holdning til, hvordan man godt kunne tænke sig at se kulturen i sammenhæng med den nye struktur. Så en holdning savner jeg i hvert fald.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Regeringen er meget optaget af, at vi skal have et frodigt og varieret teaterudbud. Jeg kan sige, at vi i øjeblikket støtter teateret med offentlige midler i størrelsesordenen 1 mia. kr. Så det er udtryk for, at der er stor offentlig interesse for teaterlivet.

Vi står over for en etablering af en ny opera, et nyt skuespilhus i Københavnsområdet. Vi har øget bevillingerne til nogle af landsdelsscenerne, vi har stillet krav til landsdelsscenerne om, at de skal være mere udadvendte, at de skal lave aktiviteter for børn. Vi har nogle forventninger til teatrene. Vi har også de mindre teatre, som er støttet på forskellig vis; og de er jo i særlig grad eksperimenterende. Men den eksperimenteren-

de opgave er også lagt ind i forpligtelserne på de større teatre.

Så regeringen har stor interesse for teaterområdet.

Kl. 9.20

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Ester Larsen hævder, at Venstre går ind for åndsfrigheden og den frie tanke, altså pluralisme og kulturel mangfoldighed må man forstå. Så vil jeg godt i den forbindelse høre, om fru Ester Larsen og partiet Venstre er enige med hr. Eyvind Vesselbo, som i Århus Stiftstidende den 16. april har skrevet en sønderlemmende kritik af den nedskæring af bladstøtten, som har ramt foreningslivet så hårdt. Hr. Vesselbo skriver: Der er derfor fare for et fattigere forenings- og kultureliv ikke blot i Århus, men i hele landet. Det er jo tydeligt, at der efter hr. Vesselbos opfattelse her sker en markant forringelse af vores kultur.

Nu kan jeg sige det, fordi hr. Vesselbo er til stede i salen og har mulighed for også at blande sig, hvis han synes, jeg refererer ham forkert. Jeg synes, det er en markant artikel, han har skrevet, og hvis fru Ester Larsen er enig i det, som hr. Eyvind Vesselbo har skrevet, så kan jeg ikke se andet, end at så må der ske en ændring af regeringens kulturpolitik – en markant ændring – for der er jo ingen tvivl om, at hr. Eyvind Vesselbo har fuldstændig ret i sin kritik.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg kan sige, at man ud fra et kulturpolitisk ønske har sikret en bevilling på 32 mio. kr. årligt netop til blade og tidsskrifter.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes godt nok, det var et overordentlig mager svar. Den kritik, som hr. Eyvind Vesselbo retter, går selvfølgelig ikke på de ganske få blade, som man redder ved hjælp af de 32 mio. kr. Den går på alle dem, som bliver ramt alligevel, hvoraf mange må lukke. Foreningslivet mister simpelt hen en hovedpulsåre.

Jeg spørger bare, fordi fru Ester Larsen startede hele sin indgang til det her med, at det skulle være den frie tanke. Men hvordan skal den frie tanke leve, hvis de medier, hvorigennem den

skal føres frem, disse uafhængige blade, som varretages af det frivillige foreningsliv, dette liv, som er selve fundamentet for vores kultur, nu bliver skåret i strimler?

Så kommer der så fremragende et indlæg fra hr. Eyvind Vesselbo, og det eneste svar, vi får, er, at man har fundet 32 mio. kr. Det ved vi udmærket godt, men det er alle de blade, der bliver ramt, jeg spørger til. Det kan jeg da ikke forstå at fru Ester Larsen ikke vil forholde sig til. Men hr. Eyvind Vesselbos kritik skal åbenbart forties og fejles ind under gultvæppet.

Så meget for den liberale debat i partiet Venstre.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Det er præcis et udtryk for en vilje til at værne den frie tanke og meningsudveksling, at der er en speciel støttepulje til tidsskrifter og blade af kulturel karakter.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg tror, vi skal blive i sporet omkring portostøtten, der faldt fra i forbindelse med den seneste finanslov, for er det ikke korrekt, at regeringen laver en besparelse på portoområdet på 188 mio. kr., og at det efterfølgende bliver fulgt op med takststigninger hos Post Danmark, således at det beløb, som de blade og magasiner, hr. Keld Albrechtsen taler om, nemlig alle fagbladene, alle interesseorganisationernes blade, hele det frivillige Danmarks måde at kommunikere på, skal ud at finde for at kunne levere det produkt, de gjorde tidligere, er op imod 400 mio. kr.?

Så siger fru Ester Larsen: Vi har oprettet en pulje på 32 mio. kr. Den er jo ikke trådt i kraft. Er det ikke korrekt forstået, at der er vedtaget en lov på det her område i Danmark, som ikke er trådt i kraft, fordi man ikke engang har fået en tilladelse fra Europa-Kommissionen til at gennemføre lige præcis den lovgivning, således at situationen i dag er den, at der ikke er nogen støtte til distributionen, fordi lovgivningen slet ikke er trådt i kraft? Man fjerner altså dermed flere hundrede millioner kroner fra det frivillige Danmark, fra den offentlige debat, og gennemfører en lovgivning, som ikke engang er trådt i kraft endnu. Er det virkelig kampen for det frie ord?

Kl. 9.25

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg gentager, at regeringen til værn for det frie ord, den frie tanke og meningsudveksling har sikret et millionbeløb præcis til kulturelle tidsskrifter og blade. Puljen eksisterer på finansloven, og det er et meget centralt sted at være placeret. Udmøntningen må afvente, men pengene er der.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det er jo ikke meget bevendt for de mange tusinde blade, der gerne vil have lov til at ytre sig i den offentlige debat, tale på vegne af medlemmer, tale til medlemmer, at regeringens ordfører siger, at pengene er bevilget på finansloven, når pengene ikke udmøntes. Det er jo ikke meget bevendt med en lovgivning, der kun figurerer på papiret, men som ikke eksisterer i virkeligheden. For konsekvensen af det her er jo, at en række af de blade og tidsskrifter, vi taler om, helt og frivilligt Danmarks måde at kommunikere med resten af verden på, ikke kan få lov til at lave deres almindelige aktiviteter.

Det er jo enormt fornemt at stå på Folketingets talerstol og tale om det frie ord, men hvis ikke det følges op af ikke alene lovgivning, men lovgivning, der faktisk også virker, så er det jo ikke meget bevendt. Derfor kan man jo sammenholde det med, at PEN lige pludselig ikke er berettiget til støtte. Det udtalte kulturministeren på et meget tidligt tidspunkt at PEN ikke ville være, hvis der ellers var flimmer omkring, hvem der kunne optages i organisationen.

Regeringens parlamentariske grundlag sætter spørgsmålstegn ved hele filmstøttestrukturen, fordi man mener, at en film af Lars von Trier er for antiamerikansk. Er det essensen af kampen for det frie ord i Danmark i dag?

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg synes, det er en speciel dimension, man indlægger i denne her debat. Det her drejer sig om en fremlæggelse af regeringens overordnede politiske sigtelinjer, og så hæfter man sig ved en enkelt kritisk bemærkning af et enkelt filmprojekt, og at der er en EU-problematik knyttet til en statsbevilling. Det er ikke først gang, vi har EU-problematikker i forbindelse med de støtteordninger, vi giver, for EU skal jo netop våge over, at vi ikke laver konkurrenceforvriddning.

Pengene er sikret til formålet. De bliver udbetalt, så snart det kan lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Når man lyttede til ministerens besvarelse og fru Ester Larsens ordførerindlæg, så kunne man godt, hvis man hørte ordentligt efter, fornemme, at der er en forskel på den kulturpolitiske tilgang hos Venstre og De Konservative. Hvor den er lidt mere centralistisk i konservativ tænkning – det er også meget traditionelt – har Venstre den sådan lidt mere brede tilgang til det, også fordi de har en meget lokal forankring. Og det synes jeg er lidt interessant.

Men når man så ser på de overordnede linjer i sigtelinjerne, og hvis man skal give dem et indhold, så skal sådan nogle sigtelinjer, udtryk, jo kunne stå for den her berømte negationsprøve, og så synes jeg efterhånden, det kommer til at ligne varm luft. For når regeringen siger, at man går ind for kvalitet, så skulle det modsatte jo også være et gyldigt argument, at man går imod kvalitet, og det tror jeg ikke rigtig der er nogen, der gør. Og på den måde mener jeg, at der mangler lidt indhold i sigtelinjerne.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Ester Larsen: Hvilke initiativer kan Folketinget forvente, at Venstre vil lægge an til konkret for at udfylde sigtelinjerne, altså konkrete lovinitiativer? Det er det ene.

Det andet er: Finder Venstre ikke, det er lidt fattigt, at man i den her tid, hvor man står over for en stor kommunal strukturreform, der også involverer amterne, overhovedet ikke nævner den udfordring, der ligger heri? Og hvis ikke netop man på kulturområdet – og ikke mindst en kulturminister skulle være kulturens ambassadør og forsvarer – gør det, kan man så ikke let komme i den situation, at kulturen bliver fuldstændig mast i den kommunale strukturreform? Var det ikke noget, som man netop burde tage højde for i nogle kulturpolitiske sigtelinjer fra en regering?

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Nu er det jo altid interessant for et oppositionsparti at prøve, om man kan finde nogle sprækker mellem regeringspartier. Nu er det sådan, at en koalitionsregering som den, vi har, fremsætter lovforslag i fællesskab, og derfor fremsætter partierne ikke enkeltvis deres forslag.

Det er ikke udtryk for fattigdom, at disse sigtelinjer ikke tager stilling til, om kommunerne skal overtage nogle af amternes opgaver, og regionerne skal have kulturopgaver eller ej. Det ville være urimeligt at kaste sig ind i en debat om kulturens placering, så længe vi ikke har den overordnede opgavefordeling på plads. Men det er da klart, at kultur er et meget vigtigt politikområde, og det bliver i stigende grad et vigtigt kulturområde.

Kl. 9.30

Derfor er der meget stor opmærksomhed omkring kulturen, og vi har en opgave i at sørge for at få kulturpolitikken forankret så solidt som overhovedet muligt i de kommende myndighedsdannelse, vi laver.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne erklære mig enig i det sidste, fru Ester Larsen siger om vigtigheden. Det er netop derfor, jeg synes, det er fattigt, at man ikke tager fat i det, tager højde for det, kommer med nogle udspil og nogle bud fra regeringens side. Hvordan forestiller regeringen sig, at kulturen skal placeres i de nye regioner, i de nye, større kommuner?

Jeg ved godt, at det ikke er på plads, at der først kommer et udspil nu, men man må da som regering have nogle visioner for, hvordan man kan sikre kulturens placering i en kommende kommunalreform. Hvis man ikke har det, overlader man det jo bare til alle mulige andre kræfter at tilrettelægge en strukturreform, og så bliver kulturen som så ofte stedmoderligt behandlet, noget, der kan blive plads til, hvis vi har råd.

Det er jo derfor, der er så utrolig vigtigt, at der er nogle, der forsvarer kulturens interesser også regionalt og lokalt. Der er derfor, jeg mener, at regeringen burde have taget fat på det, netop når den kommer med nogle kulturpolitiske sigtelinjer, for jeg går ud fra, at sigtelinjerne rækker videre end til det kommende kommunalvalg.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg kan berolige hr. Ole Sohn. Det er sådan, at det udspil der kommer fra regeringen, tager højde for et forslag til opgaveplaceringer, og der er også taget højde for kulturområdet i det udspil, der kommer.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det er i forlængelse af de to foregående spørgsmål. Jeg vil godt gøre det endnu mere konkret: Er det sådan, at partiet Venstre og den kulturpolitiske ordfører er tilfredse med, at vi skal acceptere, at et så stort område som kulturpolitikken kan klares med 15 siders sigtelinjer?

Er man, hvis jeg gør det mere konkret, tilfreds med fra Venstres side, at på trods af bibliotekslovalueringen, der viste et fald på 17 pct. i biblioteksudlånet af bøger, og på trods af kommunernes modvilje, den er jo afdækket gang på gang, mod at benytte bloktilskuddet, skal man virkelig lede blandt de 15 sider for at finde bare et ord om den store del af kulturpolitikken, der omhandler det mest udbredte, nemlig bibliotekerne.

Men altså det konkrete spørgsmål: Er Venstres ordfører tilfreds med, at kulturpolitikken kommer til at bestå af 15 sider såkaldte sigtelinjer? Jeg ser ingen sigtelinjer, i hvert fald ikke for så vidt angår litteraturen.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Sigtelinjer er et arbejdsredskab, som giver nogle pejlinger ud over det store, samlede kulturområde. Det er ikke en detaljeret gennemgang af alle tanker, initiativer og udviklingstendenser, som findes samlet på kulturområdet.

Nu kan jeg høre, at hr. Poul Qvist Jørgensen bekymrer sig om faldet i bogindkøb på bibliotekerne, og jeg kan hilse og sige, at den bekymring deler Venstre til fulde. Derfor er vi meget tilfredse med, at der nu kommer et initiativ, hvor man som et forsøg vil give særlige midler til at styrke bibliotekernes indkøb af nyudkomne bøger.

Bibliotekerne er meget centrale kulturinstitutioner i vores land, og derfor skal vi vogte over, at de fortsat er bogsteder, at det er her, man kan få del i den litterære kulturarv og i samtidens litteratur. Så bibliotekerne er centrale.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Tak for svaret. Jeg vil ikke her begive mig ud i en diskussion om, hvorvidt bibliotekerne skal være bogmuseer eller skal opfylde de lovgivningsmæssige krav, der er opstillet i den bibliotekslov, vi har.

Jeg noterer, at fru Ester Larsens svar jo i virkeligheden illustrerer noget med en grøftekørsel. Jeg er faktisk enig i, at man med nogle af de re-

degørelser, vi tidligere har set, virkelig har været nede i detaljen. Nu er vi altså røget over i den anden grøft, hvor der ingen detaljer er, hvor der er meget lidt oplysning. Det var et forsøg på at få fru Ester Larsen til at medvirke til at give udtryk for, at vi måske kunne finde os et eller andet sted midt på vejen. Jeg finder som sagt ikke de der sigtelinjer.

Kl. 9.35

Så sagde fru Ester Larsen før, at oppositionen forsøgte at lave sprækker mellem Venstre og De Konservative, mellem regeringspartierne. Jeg vil ikke prøve på at lave de der sprækker, men bare spørge Venstres ordfører, om hun er enig med partiet Venstres EU-kandidat, der har peget på nogle absolutte vanskeligheder i det afsnit, der handler om kultur i hele landet. Er der en sprække i Venstre?

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg må beklage, at jeg ikke er bekendt med udtalelser fra samtlige EU-kandidater, og den, der bliver refereret til, har jeg ikke set.

Det er lidt pudsigt, synes jeg, at man hæfter sig så meget ved forandringen af tryksagen. Nu er det ikke, fordi landet har svømmet i kulturpolitiske redegørelser, det er jo ikke sådan, at det er en tradition, at enhver kulturminister laver en kulturpolitisk redegørelse, men så vidt jeg husker, havde den seneste, som stammer fra hr. Ebbe Lundgaard, et omfang, der svarer til sigtelinjerne, hvis den da ikke var en smule mindre.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Fru Ester Larsen siger, at sigtelinjerne er nogle pejlinger. Ministeren lægger også op til, at vi selvfølgelig skal være i dialog om de her ting.

Finder fru Ester Larsen ikke, at det også er væsentligt, at man kommer med nogle overordnede betragtninger og nogle bud på kulturens rolle, når vi taler om hele strukturreformen? Ministeren har ikke et detaljeret forslag. Det er heller ikke det, jeg efterlyser, men nogle bud på, hvordan det eventuelt kunne være, så vi kan gå i dialog og diskutere det område, som jo i bund og grund berører os alle sammen. Er det ikke væsentligt at forholde sig til det?

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jo, kulturområdet er meget væsentligt, og jeg synes, at man kan hente megen trøst og opmun-

tring, når man ser, hvordan kulturens midler er fordelt. 57 pct. af kulturbevillingerne kommer fra de kommunale kasser, 3 pct. kommer fra de amtskommunale, og 39 pct. kommer fra staten, så det er kommunerne, der er den store drivende kraft i kulturpolitikken, og sådan skal det også være.

Det, staten skal have ansvar for, er uddannelserne, det er de store kulturinstitutioner, det er de kulturelle fyrtårne, men rugbrødsarbejdet på kulturområdet foregår i kommunerne, og man kan se af tallene, at de er opmærksomme på og bevidste om det, så de vil også være i stand til at kunne løfte yderligere opgaver, hvis det måtte blive aktuelt.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Jeg er naturligvis enig i, at hele denne her diskussion også skal være ude i kommunerne, rugbrødsarbejdet osv. Men herfra – det hører jeg også fru Ester Larsen selv sige – er vi jo optaget af, at kulturen jo også kommer ud i hver eneste krog, i regionerne osv.

Derfor er det vel ikke uvæsentligt, at man har gjort sig nogle overordnede overvejelser om, hvad en kommende kommunalreform kommer til at betyde for kulturen ude i regionerne, hvor man synes, at det er så vigtigt, også for Venstre, at kulturen er repræsenteret. Hvilke overvejelser gør man sig? Det er vel ikke uvæsentligt.

Jeg beder ikke om at få detaljerede handlingsplaner, og at det er os, der skal fastlægge hele det kommunalpolitiske kulturområde, overhovedet ikke, men jeg går ud fra, at fru Ester Larsen og Venstre har nogle sigtelinjer, nogle pejlinger, nogle bud på, hvordan det eventuelt kan komme til at se ud, og hvilke opgaver der skal være ekstra fokus på i en kommende kommunalreform. Det er væsentligt. Kan vi blive enige om det?

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

De opgaver, staten har ansvar for på kulturområdet, forestiller jeg mig ikke på nogen måde bliver decentraliseret. Det er en statsopgave at sørge for uddannelse, det er en statsopgave at sørge for de store kulturelle institutioner, og det er en statsopgave at give økonomisk bidrag til museer rundt omkring i landet. Så statens opgaver vil formentlig ikke blive rykket ud.

De opgaver, som kommunerne varetager, vil de fortsat skulle varetage. Man kan måske fore-

stille sig, at regionerne bliver aflastet for kulturopgaver. Sker det, vil det være sådan, at de skal fordeles mellem kommuner og amter.

Der er ikke så meget, der er indviklet i selve principperne. Den folkelige kultur, som jo er meget bærende, er et lokalt ansvar, og det skal det fortsat blive ved med at være.

Kl. 9.40

Formanden:

Tak til fru Ester Larsen. Så er det Fru Mette Frederiksen som ordfører.

Mette Frederiksen (S):

I nogles ører kan det måske lyde mærkeligt, at vi i en diskussion om kulturens sigtelinjer pludselig diskuterer portostøtte, PEN og Dogville. Men er det i virkeligheden så mærkeligt? Det er jo ikke nok, at de flotte ord om ytringsfrihed bliver sagt fra denne talerstol i Folketinget, hvis det ikke er effektivt i det samfund, som omgiver os.

Der sker jo det i de her år, at det offentlige rum gradvis bliver mindre og mindre. TV 2 skal privatiseres, der er store besparelser på det lokale radio- og tv-område og opgør med alle dem, der ved noget om, hvad de taler om, nemlig eksperterne, smagsdommerne, som nogle ynder at kalde dem.

Alle de blade, tidsskrifter og magasiner, der er bindeledet i det frivillige Danmark, mellem organisationer og i den offentlige debat i det hele taget, får fjernet deres portostøtte. PEN skal have frataget deres støtte. Dansk Folkeparti rejser kritik af en film, fordi de mener, den er for antiamerikansk.

Det er en indskrænkning af det offentlige rum. Det er essensen af kulturpolitik.

Det at føre kulturpolitik i Danmark vil altid være en særlig opgave på grund af vores sprog og på grund af vores størrelse; et lille land mod nord med 5 millioner mennesker, hvilken kulturpolitisk strategi kræver det? Hvad kræver det i det hele taget at føre en ordentlig kulturpolitik? Måske er der mest af alt behov for at få slået de overordnede linjer fast. Derfor er her et bud på, hvad der kunne, ja, hvad der burde have stået i de sigtelinjer, som regeringen har formuleret som opvarmning til denne her debat.

Vi skal ville kunsten for kunstens egen skyld og derfra føre vores kulturpolitik. Vi skal ville en reel ytringsfrihed. Der kan ikke være for mange stemmer i en offentlig debat, og når vi siger, at vi vil kunsten, er det netop på grund af den stem-

me, den fortælling og den skildring, fordi alene ytringen principielt skal have en værdi.

Vi vil se dansk kultur og dansk kulturpolitik i den europæiske og globale sammenhæng, der er virkeligheden. Der er enorme globale strømninger på den globale kulturscene. Medier fusioneres, pladeselskaber opkøbes og den samme mand, der sender radio i Danmark, sender også tv i USA og udgiver dagblade på den anden side af jordkloden.

Danmark er i forhold til de dominerende magtstrukturer, der er på den globale scene, alt for lille. Vi skal derfor i gang med at formulere en egentlig europæisk kulturpolitik, og vi skal have prioriteret indsatsen både i WTO og i UNESCO, når det gælder kampen for kulturel mangfoldighed.

Vi vil nemlig både mangfoldighed og alsidighed. Det kræver en stærk offentlig kulturpolitik. Det kræver et stærkt offentligt kulturbudget, fordi der skal være noget at vælge imellem, også for de mange, der ikke kun gider amerikansk teenagepop. Kommersialiseringen findes, men den kan ikke stå alene og skal det i øvrigt heller ikke.

Den kulturelle fødekæde kræver, at andre end dem, der yder deres bedste og er de bedste, får støtte. Vækstlagene kræver frie midler. Produktionsleddet bør stå mere centralt. Vi vil have en levende kultur, og det får vi ikke uden mennesker, der deltager i den.

Vi vil arbejde for en stærkere lokal forankring hos de forskellige kulturinstitutioner. Vi synes, det er genialt, når folkebiblioteker pludselig holder åben også om søndagen, og vi synes, der er et kæmpebehov for at få flere børn og unge til at deltage aktivt i stedet for blot at være passive forbrugere. Derfor vores forslag om kulturskoler.

Vi vil kæmpe for et ordentligt udbud af danske medier. Vi nægter tidens almindelige kompromis, når det gælder kvalitet og dybde. Jeg vil gerne også i dag understrege behovet for stærke public service-medier, medier, der konkurrerer på public service, og i øvrigt understrege den kulturpolitiske forpligtelse, der ligger heri. Derfor fortsat nej til privatisering af TV 2, konkurrence på public service og nej til de besparelser på portoområdet.

Her var der fem overordnede principper. Principper, der rækker længere og videre, og som skal være grundlaget for de konkrete diskussioner, der er nødvendige, og som vi desvær-

re ikke synes er tilstrækkeligt berørt i regeringens sigtelinjer.

Kl. 9.45

Det gælder f.eks. for hele den måde, hvorpå vi har organiseret vores kunststøtte. Fungerer Kunstrådet og Kunststyrelsen på tilstrækkelig vis, og findes de frie midler, der skal til, hvis vores kunst skal udvikles på en dynamisk og spontan facon? Sagt med andre ord: Binder vi fortsat for mange penge i mursten og drift?

Det gælder også vores bybillede og de rum, vi færdes i. Masser af mennesker dyrker i dag idræt uden for de almindelige idrætsorganisationer. Kan vi ikke i højere grad kombinere den måde, vi indretter vores byer på, med de aktiviteter, folk faktisk gerne vil have lov til at lave deri, løbestier, skøjtebaner midt på gaden. Hvad med de bygninger, vi går og ser på hver eneste dag? Vi vil udfordres, og det vil vi også i vores hverdag.

Så er der en helt anden boldgade, nemlig det nye danmarkskort, der skal til at tegnes. Der er faktisk flere mennesker i Danmark, der spiller musik, end der dyrker idræt. Der er kommet en beretning fra Strukturkommissionen, men den lokale indsats på kulturområdet bliver nærmest slet ikke nævnt, 5 sider ud af 1.600 sider er, hvad der er blevet plads til om kulturområdet. Det står der ikke et ord om i regeringens sigtelinjer.

Vi synes ikke, at det, der kunne have været indeholdt i den kulturpolitiske redegørelse, der var lovet, er at se i de sigtelinjer, der er fremlagt i dag. Derfor skal jeg på vegne af et flertal af Folketingets partier, Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre, Enhedslisten og Kristendemokraterne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at regeringen nu har fremlagt kulturpolitikens sigtelinjer, og at disse ikke på tilstrækkelig vis angiver de nødvendige fremtidige løsningsforslag for en række kunst- og kulturpolitiske udfordringer – bl.a. bygger sigtelinjerne på et alt for elitært og erhvervsorienteret kultursyn – opfordrer Folketinget hermed regeringen til

- at respektere armslængdeprincippet,
- at forstærke indsatsen over for børns og unges aktive deltagelse i kunst- og kulturlivet,
- at arbejde for en styrkelse af de danske public service-medier og understrege den kulturpolitiske forpligtelse, der påhviler disse,

- at påtage sig et større ansvar for udviklingen af en stærkere kulturpolitisk dimension i henholdsvis EU, WTO samt i UNESCO-regi,
- at tage kulturpolitiske tiltag, der kan give vækstlagene bedre økonomiske vilkår og sikre mangfoldigheden og
- at fastholde en både lokal, regional og statslig forpligtelse for de kulturpolitiske satsninger, herunder bibeholde den statslige medfinansiering af kommunale aktiviteter.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 88).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag vil nu indgå i de videre forhandlinger.

Så er der bedt om korte bemærkninger, først hr. Eyvind Vesselbo for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil først sige, at det er godt, at et flertal af partier i Folketinget ikke også er et flertal i Folketinget.

Men det var jo ellers en smøre, vi fik fra fru Mette Frederiksen, og det kunne umiddelbart lyde som en masse tomme ord, for når man selv har magten, så gør man åbenbart ifølge fru Mette Frederiksen ikke det, som man selv foreslår fra talerstolen nu. I en kronik den 2. marts 2002 skriver fru Mette Frederiksen nemlig, at Socialdemokratiet i den grad har forsømt kulturpolitikken, og at konsekvenserne er fatale.

Jeg vil godt bede fru Mette Frederiksen om at fortælle, hvad der er det fatale, der er sket i de 9 år, Socialdemokratiet havde magten, da man svigtede kulturen. Hvilke er de konsekvenser, der var så fatale? Samtidig har Socialdemokratiet jo tit pralet af, at man forøgede budgettet med 50 pct. Men hvordan kan man forøge budgettet 50 pct. samtidig med, at man, som fru Mette Frederiksen jo meget klart siger, svigter kulturen. Er det, fordi pengene, økonomien på kulturområdet, ikke hænger sammen med det, man foretager sig, og har den radikale kulturminister gjort det dårligt?

Kl. 9.50

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg synes, der blev ført en klog kulturpolitik op igennem 1990'erne. Det var rigtigt, at der skulle ske en økonomisk udvidelse af de eksisterende kulturbudgetter, der var, fordi der var behov for

flere midler eksempelvis til at udbygge den kulturelle infrastruktur, vi i dag har glæde af næsten ligegyldigt, hvor vi befinder os i landet. Det var rigtigt set.

Til gengæld har der ikke, og det er på tværs af Folketingets partier, været en tilstrækkelig stor opmærksomhed om den kommerialisering, som især i løbet af 1990'erne har spundet hele verdens kultur ind. Den kommerialisering, der har enorme pengekræfter bag sig, og som har ekstrem stor betydning for, hvor mange pladeselskaber der eksempelvis findes i forhold til udgivelser af danske cd'ere. Hvordan private mediemonopoler gradvis har ladet sig opbygge, eksempelvis det Rupert Murdoch, som den borgerlige regering via medieforliget har inviteret inden for i det danske medielandskab.

Så der er altså sket nogle bevægelser på den globale scene, som jeg ikke synes der har været tilstrækkelig stor politisk opmærksomhed om i den offentlige debat i Danmark i det hele taget.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu kom der ikke rigtig noget svar på det spørgsmål, jeg stillede, nemlig i forbindelse med at fru Mette Frederiksen siger, at Socialdemokratiet i den grad har forsømt kulturpolitikken, og at konsekvenserne er fatale.

Jeg bad fru Mette Frederiksen om at fortælle, hvad det var, der skete, der var så fatalt, da Socialdemokratiet svigtede kulturen. Jeg synes, det er et rimelig klart spørgsmål, og i forhold til styrken i den måde, fru Mette Frederiksen taler på, burde der også være styrke nok til at svare på de spørgsmål, der bliver stillet.

Jeg stillede også spørgsmål ved en tidligere lejlighed, hvor ordføreren, fru Lone Møller, sagde, at der jo var meget, man ikke kunne svare på fra talerstolen, men det kan være, at fru Mette Frederiksen kan.

Er det sådan, at Swan Lee og Tim Christensen skal oversættes til dansk for at få eksportstøtte ifølge det forslag, som Socialdemokratiet stillede for nogen tid siden, hvor man godt ville opprioritere eksportstøtten til dansksproget musik? Da er det bare, at jeg spørger, og det kunne fru Lone Møller ikke svare på, om de grupper, der synger på engelsk, skal oversættes til dansk. Og hvilke grupper tænker fru Mette Frederiksen på?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg tror, de fleste af de personer, der overværer debatten også i dag, kan nikke genkendende til et billede af en dansk kulturdebat eller en dansk politisk debat i det hele taget, hvor det i alt for mange tilfælde er sådan, at finanspolitikken, at velfærdspolitikken, at arbejdsmarkedspolitikken, at den økonomiske politik i det hele taget er det, der vægtes højest i den offentlige debat. Så er kulturområdet et af dem, der kommer længst nede på dagsordenen. Sådan har det jo været i den offentlige debat i Danmark i mange år.

Det synes jeg da er et problem, for kulturpolitikken har så stor en rækkevidde, fordi den kulturpolitik, vi fører i det her land, betyder så utrolig meget for den fritid, vi har, for kvaliteten af den, for den måde, vores børn kan få lov til at bruge de kræfter og de kompetencer på, de nu engang har.

Så vil jeg i øvrigt meget gerne svare konkret på det spørgsmål, hr. Eyvind Vesselbo rejser omkring det forslag, der er kommet fra Socialdemokratiet om en styrkelse af dansk musik. Vi foreslår, at der skal ydes en direkte produktionsstøtte, det mener vi er nødvendigt på nøjagtig samme måde, som vi har gjort det på filmens område. Så foreslår vi derudover også en eksportstøtteordning og ja, der foreslår vi, at en del af midlerne øremærkes til eksport af dansksproget musik.

Jeg skal bare gøre hr. Eyvind Vesselbo opmærksom på, at der er masser af danske bands, der er masser af danske musikere, der også formidler på det danske sprog, så deri består der sådan set ikke nogen konflikt.

(Kort bemærkning).

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu kan se, at fru Mette Frederiksen mener, at de kulturpolitiske sigtelinjer nærmer sig spild af tid, som fru Mette Frederiksen skriver i Berlingske Tidende torsdag.

Mener fru Mette Frederiksen ikke, at det er vigtigt med et overordnet oplæg for kulturpolitikens retning, som det her er udtryk for?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jo, jeg synes søreme godt nok, det er vigtigt, at vi får en generel kulturpolitisk debat i Danmark, især hvis den vil noget. Det at lave sigtelinjer, i hvert fald i ordets oprindelige og almindelige forstand, sigter hen imod noget, man vil, man

kunne måske oven i købet forestille sig, at når regeringen fremlægger sigtelinjer, vil der være noget nyt i dem.

Jeg har læst de sigtelinjer. Det tror jeg alle ordførere i salen her har gjort, jeg kunne høre, at kulturministeren undrede sig over, at vi kunne reagere så hurtigt på dem, som vi gjorde. Det er bl.a. fordi ekspeditionen her i Folketinget er blevet så god, at vi fik dem aftenen forinden. Det er nok derfor, vi har kunnet reagere i den offentlige debat på dem.

Kl. 9.55

Der er jo ingen nye konkrete forslag. Jeg har også i min ordførertale i dag sagt, at der, hvor vi synes, der for alvor er behov for, at der bliver fokuseret, er på vækstslagsproblematikken; det er konkurrencen på public service; det er det internationale aspekt. Og det synes vi ikke på tilstrækkelig vis er berørt i de sigtelinjer, der er fremlagt.

(Kort bemærkning).

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg kan også konstatere, at Socialdemokratiet ikke har noget kulturpolitisk program eller oplæg i det hele taget. Somme tider klager fru Mette Frederiksen f.eks. i Politiken torsdag over, at oplægget ikke forholder sig til den aktuelle debat. Betyder det, at fru Mette Frederiksen ikke ønsker en sådan overordnet politisk linje, og er det også derfor, at Socialdemokratiet fører en zigzagkurs, enkeltsagspolitik på kulturområdet?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jamen jeg har jo sådan set allerede gjort rede for vigtigheden af, at vi i Folketinget får en generel kulturpolitisk debat. Derfor var vi også glade ved udsigten til en redegørelsesdebat. Det er jo sådan set landets statsminister, der også fra den her talerstol har fortalt Folketinget, at der vil komme en kulturpolitisk redegørelse. Den har vi ikke fået.

Vi har i stedet fået nogle sigtelinjer, som vi ikke synes på tilstrækkelig vis angiver de konkrete løsningsforslag og de overordnede visioner, der skal til for dansk kunst- og kulturpolitik. Og ifølge det forslag til vedtagelse, som jeg netop har læst op, deles den holdning jo af et flertal af Folketingets partier. Det bør da give grund til eftertanke hos en borgerlig regering.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Fru Mette Frederiksen er åbenbart for højt hævet over os andre til at ville deltage i diskussionen om finansiering. Det har jeg lidt svært ved at forholde mig til, og man kan bare tænke på en dansk børnesang, hvor en af linjerne lyder: »og har du penge, så kan du få«. Så ved fru Mette Frederiksen også, at hvis man kan finansiere tingene, er der mulighed for at være med ved bordet.

Sagt på en anden måde, så har fru Mette Frederiksen mere travlt med at fortælle om, hvad fru Mette Frederiksen og Socialdemokraterne har tænkt sig inden for EU-politik med den begejstring, der lægges for dagen, til, at der skal laves en global kulturpolitik, en europæisk kulturpolitik.

Så vil jeg bare spørge i al diskretion: Hvor blev den danske kulturpolitik af? Hvad er der i vejen med den danske kulturpolitik? Det er, som om fru Mette Frederiksen helst vil flytte hele diskussionen uden for Danmarks rammer og hellere gøre diskussionen global og altomfattende. Ville det ikke være mere nærliggende at forholde sig til det, som det egentlig drejer sig om, de kulturpolitiske sigtelinjer her i Danmark, som selvfølgelig også vil have en flig af et internationalt aspekt?

Men stadig væk er det et spørgsmål om at finansiere tingene herhjemme og ikke begynde at poste penge ud af Danmark alene for at finansiere internationale ting.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu har der sådan set ikke lydt nogen som helst toner fra den her talerstol, så længe jeg har stået på den, om, at vi skal *finansiere* kulturpolitik uden for landets grænser. Men man kan jo ikke se Danmark som en isoleret ø, må jeg sige til fru Louise Frevert. Jævnfør diskussionen om TV 2, der lurer der jo en statsstøttesag fra EU i den måde, vi har etableret TV 2 på. Så der er jo sammenhæng mellem, hvad der sker på europæisk plan, og hvad der sker på dansk plan.

I virkeligheden er vores påstand, at i fremtiden vil vi ikke kunne føre en national kulturpolitik, hvis ikke der etableres den rette europæiske kulturpolitik. For som situationen er lige nu, hvis vi kigger på WTO-området, er der jo et enormt pres fra amerikanerne, for at de hensyn, europæerne ønsker at tage i forhold til f.eks.

filmproduktion, helt skal bortfalde til fordel for et overordnet ønske om frihandel.

Vi er tilhængere af frihandel, ja, men der er faktisk også noget, der er vigtigere end det. Det er lige præcis muligheden for at kunne føre en national kulturpolitik. Det er derfor, vi siger, at man ikke kan se Danmark isoleret. Vi bliver nødt til at have et europæisk niveau; vi bliver nødt til at tænke WTO ind. Og så foregår der i øvrigt et vigtigt arbejde i UNESCO-regi for at sikre kulturel mangfoldighed i det hele taget.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg har stor forståelse og sympati for fru Mette Frederiksens synspunkter. Men jeg forstår dem ikke helt, for må udgangspunktet ikke være det danske? Vi har en fælles referenceramme, som er det danske sprog, den danske kultur, og det er, som om fru Mette Frederiksen fuldstændig vil negligere det ved hele tiden at drage andre instanser ind end lige netop at tage udgangspunkt i det, som er det primære, nemlig danskheden, den danske kultur.

Kl. 10.00

Derefter, når vi kender vores eget fundament og har satset på det, så kan man uddelegere opgaverne, så kan man begynde at være fremsynet, så kan man begynde at være visionær, og det er vi heller ikke bange for overhovedet. Det er slet ikke det, jeg taler om. Jeg taler om, at det er, som om fru Mette Frederiksen fuldstændig negligerer det, som er udgangspunktet, nemlig at bevare den danske kultur.

Derfor er der en anden del af det, der er meget, meget kedelig, synes jeg, og det er, at det er, som om jo flere midler, man tilfører et område, som eksempelvis det kulturelle, jo bedre vil det blive.

Mener fru Mette Frederiksen derved, at man kan købe sig til et talent? Mener fru Mette Frederiksen derved, at jo flere ressourcer man poster ned i et område, jo bedre bliver det?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Heldigvis kan man ikke købe sig til talent, men man kan søreme købe sig til meget andet i denne her verden, og det er den virkelighed, hvori også den kulturpolitiske debat bør foregå.

Vi har jo også i denne her folketingssamling stillet forslag om at etablere kulturskoler for at styrke børns og unges deltagelse i dansk kultur; vi har stillet forslag om styrkelse af dansk teater,

og vi har stillet forslag om en styrkelse af dansk musik, herunder både produktion og eksport. Dansk Folkeparti har stemt imod de forslag, der har været til behandling allerede.

Det er jo ikke os, der er parlamentarisk grundlag for besparelser på finansloven. Det er jo ikke os, der er parlamentarisk grundlag for, at man fjerner portostøtten til de blade, tidsskrifter og magasiner, der lige præcis udgør en stemme i den danske kultur, som fru Louise Frevert taler om.

Så nej, man kan ikke købe sig til et talent, men ja, vi har en kulturpolitisk forpligtelse til at sikre, at der er de tilstrækkelig gode rammer og den tilstrækkelig gode økonomi, for at talentet kan få lov, fru Louise Frevert.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Man kan jo sige, at der for hver gang, fru Mette Frederiksen svarer, bliver lagt røgslør ud. Først kunne hr. Eyvind Vesselbo referere, at fru Mette Frederiksen mener, at den tidligere førte socialdemokratiske kulturpolitik var katastrofal, og svaret her er så, at det var den rigtige førte kulturpolitik. Nu kan man så vurdere, hvad der egentlig menes fra fru Mette Frederiksens side, jeg ved ikke, om vi kan få det at vide, eller om der bare fortsat skal snakkes uden om.

Nu er fru Mette Frederiksen jo kulturordfører for Socialdemokratiet, og Folketinget her består af selvstændige partier. Og så må det undre, med den retorik, der bruges her, at der ikke ligger en sammenhængende, overordnet kulturpolitik fra Socialdemokratiets side. Det er underligt. Hvis det både har været katastrofalt og rigtigt, så må man da vælge på et tidspunkt og så komme med et sammenhængende oplæg. Det ville jo være meget passende i stedet for konstant at kritisere, hvad andre siger på det her område.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg gentager meget gerne mit svar fra tidligere.

Jeg synes, at der blev ført en klog kulturpolitik op gennem 1990'erne, men den var ikke fuldkommen, den var ikke fuldstændig, og de to områder, som jeg også nævnte før, hvor jeg også synes, at vi op gennem 1990'erne ikke har været i tilstrækkelig stand til at gennemskue, hvad det var for udfordringer, vi stod over for, er kommercialiseringen, det er det, at den mediemæssige

ge fødekæde samles på ganske, ganske få hænder i denne her verden.

Rupert Murdoch er selvfølgelig et godt eksempel herpå. Vi er nede på, at fire pladeselskaber står for næsten 90 pct. af al cd-produktion. Det er jo en enorm magt at lægge i så få hænder, og jeg mener ikke, at der har været en tilstrækkelig årvågenhed i det hele taget i den kulturpolitiske debat, ej heller i 1990'erne, på, hvad det var for enorme kræfter, der figurerer på den globale scene.

Og det andet, som jeg også gerne vil gentage, er, at kulturområdet har ... undskyld. Jeg beklager.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Ja, jeg bliver nødt til at være lidt skrap.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Ja, hvis nu den førte kulturpolitik var rigtig, så var det jo en periode, hvor de økonomiske bevilninger blev øget, det ved vi alle sammen, og derfor er spørgsmålet: Mener Socialdemokratiet og fru Mette Frederiksen, at værdien af en kulturpolitik alene skal måles på de økonomiske bevilninger, siden den nu var rigtig på det tidspunkt? Er det dér, man måler værdien af kulturpolitik fra Socialdemokratiets side?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nej, og jeg tror ikke, man kan finde nogen som helst politikere på kulturområdet, der vil påstå, at økonomi alene er afgørende, men økonomien er da helt central for, hvilke manøvrer muligheder vi har for at føre kunst- og kulturpolitik. Og det var jo rigtigt set i 1990'erne, at den kulturelle infrastruktur skulle udbygges, at det skulle være sådan, at ligegyldigt hvor man befandt sig i landet, så skulle der være tilstrækkelig gode tilbud. Det var da rigtigt set.

Kl. 10.05

Men det betyder jo ikke, at indsatsen op gennem 1990'erne har været fuldkommen eller fuldstændig, og det har jeg tilladt mig at påpege. Det skal man i øvrigt påpege. Det er jo derfor, det giver mening at have en kulturpolitisk diskussion. Hvor har vi gjort det rigtige, hvad mangler der, og hvad bør det så have af konsekvenser for den måde, vi fører kulturpolitik på nu?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg glædede mig over, at kulturministeren og også Venstres ordfører i deres taler så frem til en kulturpolitisk diskussion, hvor vi sådan løftede hovedet og var visionære. Jeg synes også, at de to i deres taler lagde op hertil.

Ikke mindst på den baggrund skuffede det mig meget at høre den socialdemokratiske ordførers tale. Jeg synes, den var uhyre negativ og tilbageskuende og savnede enhver form for udsyn og bud på, hvad det er, Socialdemokratiet vil med kulturpolitikken i Danmark.

Jeg synes, den socialdemokratiske ordfører skulle benytte lejligheden her i dag til at fortælle lidt mere konkret og nuanceret, hvad det egentlig er, man har at byde på og f.eks. også fortælle, når man nu hæfter sin negative kritik op på det tilbageskuende, om ønsket om et pluralistisk samfund, demokrati og ytringsfrihed er afhængig af størrelsen af en portostøtte. Bare sådan så ...

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Hvis jeg skal nævne nogle helt konkrete eksempler på, hvor vi synes, der skal sættes ind lige nu i dansk kultur, så skal det være med en styrkelse af dansk musik. Vi har peget på, at dansk musik befinder sig i en fantastisk god situation. Noget af det, der er behov for, er, at vi får understøttet det producerende led.

Det vil altså sige, at vi, nøjagtig som vi har gjort det på filmområdet med succesen fra 1990'erne, går ind og understøtter, at man kan få udgivet sine plader, og at man i øvrigt kan få bistand til at blive så god, at man kan få udgivet sine plader. Det vil være en styrkelse af dansk musik.

Vi har konkret foreslået, at der skal oprettes kulturskoler, på tilsvarende vis som vi allerede har musikskoler rundt omkring i landet, altså steder, hvor børn kan få lov til at udvikle deres talent inden for drama, inden for keramik, inden for skuespil, inden for billedkunst osv. Vi vil gerne have konkurrence på public service, så der er noget at vælge mellem, således at alsidigheden er reel. Derfor vil vi ikke være med til at privatisere TV 2, men gerne være med til at udvikle det.

Så vil vi gerne fastholde medfinansiering på det kommunale område, så vi sikrer, at der både er et lokalt, regionalt og statsligt ejerskab for kulturpolitik.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører om det at værne pluralismen, give mulighed for mangfoldighed, kunstnerisk udfoldelse i enhver henseende, principielt har noget at gøre med portostøttens størrelse.

Det er, som om lige netop det element indtager en helt central rolle i Socialdemokratiets argumentation og kritik, og derfor beder jeg om, at ordføreren forklarer mig, om det principielt har nogen betydning for pluralismen i et samfund og ytringsfriheden, hvor stor en portostøtte er.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det, at regeringen sammen med sin tro væbner, Dansk Folkeparti, fjernede den portostøtte, der tidligere blev givet til flere tusinde blade, magasiner og tidsskrifter, er vel uden sammenligning det mest målrettede angreb på det frivillige Danmark, vi har set i mange år.

Man kan jo ikke mange steder i landet have en lokal fodboldklub, have en lokal badmintonklub, have en lokal spejderorganisation, hvis ikke der er et medlemsblad. Det gælder også en række af de nationale organisationer, fagforeninger, alle mulige. Der er jo en mangfoldighed af afsendere og udgivere. Der betyder medlemsbladet, det, at man kan kommunikere direkte, da utrolig meget for, hvordan organisationen og foreningen fungerer.

Og ja, vi tror, det har betydning for den offentlige debat, om der er andet end dagblade og elektroniske medier, altså at der er en hel skov af blade og tidsskrifter og magasiner, der lige præcis udgør en selvstændig stemme i den offentlige debat. Ja, det tror vi har betydning for pluralismen, for mangfoldigheden og for alsidigheden.

Kl. 10.10

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Den redegørelse, som man så frygtelig gerne har villet se, kan man vel sammenligne med den seneste redegørelse, der er kommet. Den er tilbage fra 1997. Den er på 12 sider og overordentlig overordnet i sin form.

Jeg synes, den her debat er meget diffus og overordnet, nej, ikke overordnet, diffus. Når nu fru Mette Frederiksen har været med til at stemme for den omlægning af statens støtte til kunst,

nemlig etableringen af Kunstrådet, har været med til at se, at der er sikret 40 mio. kr. ekstra til nye tværgående initiativer, og man under talen og i pressen kan høre og se fru Mette Frederiksen forholde sig kritisk til Kunstrådet og også forholde sig kritisk til institutioner, at vi har for mange af dem, forholde sig kritisk til handleplaner, som er vokset i den tidligere regerings have, så ville jeg egentlig gerne ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Nej, det kan ikke nytte noget. (*Tilråb fra kulturministeren*). Nej, minsandten nej! Man har 1 minut, og selv en minister kan ikke forgrube sig på Folketingets forretningsorden! Det er fru Mette Frederiksen for at svare.

Ester Larsen (V):

På, om fru Mette Frederiksen er tilfreds med Kunstrådets handlingsplan.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det er fuldstændig korrekt, at Folketingets partier står bag den omlægning af kunststøtten, som kulturministeren har stået i spidsen for. Jeg synes, der var gode anslag i hele det grundlag, der ligger bag det, nemlig at vi skulle styrke tværfagligheden, og at der kunne være en pointe i, at de forskellige kunstområder blev forenet. Derfor er vi med i forliget.

Men når der nu rejser sig en ret stor kritik fra de faglige miljøer, fra kunst- og kulturlivet, så synes jeg da, at vi som forligsparti er forpligtet til at tage den kritik alvorligt. Det var sådan set også derfor, jeg i min ordførertale stillede det åbne spørgsmål: Fungerer det efter hensigten? Det er da topmålet af magtens arrogance, hvis Folketingets partier overhovedet ikke vil være lydhøre over for en kritik, der rejses. Det betyder da ikke, at ideen er blevet ringere af den årsag. Det kan bare være, at ikke alt fungerer, som vi havde forventet det.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Da der åbenbart er nogle, som ikke er fortrolige med Folketingets forretningsorden, så kan jeg sige, at der er ikke nogen nødvendighed i spørgsmålet. Man har korte bemærkninger, og man har et minut til sin rådighed og er selv fuldstændig ansvarlig for, hvordan man disponerer det minut. Og nu er der et ekstra minut til fru Ester Larsen, hvis hun ønsker at benytte det.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Tak for generøsiteten.

Jeg vil gerne have en kort forklaring på, hvad det er, Kunstrådet ikke gør godt nok. Kunstrådet har fået til opgave at udarbejde en handlingsplan. Kunstrådet har udarbejdet en meget fin handlingsplan byggende på fagudvalgenes indstillinger. Den handlingsplan er det, Kunstrådet har præsteret, og jeg synes ærlig talt, at det er det, man skal forholde sig til. Jeg vil gerne have ordførerens holdning til selve handlingsplanen og dens nye ideer.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Handlingsplanen fra Kunstrådet er Kunstrådets handlingsplan, og jeg mener ikke, det er en kulturpolitikers opgave at vurdere, hvorvidt den handlingsplan er på den ene eller på den anden måde. Det er Kunstrådets handlingsplan.

Jeg har stillet spørgsmålet: Fungerer Kunstrådet og kunststøtten godt nok? Jeg har ikke angivet svaret på det spørgsmål. Jeg stiller spørgsmålet som en del af en kulturpolitisk debat i dag, fordi jeg selvfølgelig synes, at vi som Folketingets partier, repræsentanter for et indgået forlig, skal være lydhøre over for den faglige kritik, der måtte rejse sig af de beslutninger, vi træffer. Hvis ikke vi er villige til at imødekomme en kritik fra de faglige miljøer, så giver lovgivningen jo ikke megen mening, og det er såmænd den ydmyghed over for den demokratiske samtale, jeg har udvist ved at stille det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg lagde mærke til, at fru Mette Frederiksen i sin ordførertale talte om, at vi skal ruste os til fremtidige globale udfordringer. Jeg må sige, at det klunger noget hult i mine ører, for hvad er det egentlig, Socialdemokraterne vil? På medieområdet vil regeringen netop ruste TV 2 til fremtidens udfordringer ved at privatisere stationen. Det vil Socialdemokraterne ikke være med til. Hvordan vil Socialdemokratiet så helt konkret ruste TV 2 til fremtidens globale udfordringer?

Jeg vil også gerne have andre eksempler på, hvordan man vil ruste dansk kultur til fremtidens globale udfordringer. Ord er virkelig taknemlige.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Der foregår lige nu en række diskussioner i UNESCO's regi, og her synes vi altså ikke, at den danske deltagelse har været tilstrækkelig stærk.

Jeg påpegede også i min ordførertale, at der lige nu er en udvikling i gang i WTO-systemet. En del af vores kulturområde er jo i dag en del af den handel, der foregår landene imellem, og hvis vi ikke får ændret, at hensynet til frihandel altid skal stå højere end alle mulige andre hensyn, risikerer vi, at de manøvrer muligheder, vi i dag har for at føre en national kulturpolitik, ikke længere vil være til stede. Vi ved, at der er et voldsomt pres fra eksempelvis USA på lige præcis det område.

Vi tror helt grundlæggende, at hvis vi også i fremtiden skal kunne føre en ordentlig mediepolitik over for de monopoltendenser og de konkurrencespørgsmål, der er til stede, skal vi have spørgsmålet op på europæisk plan. Det er ikke let at være superkonkret med hensyn til, hvordan det skal gøres, men jeg mener sådan set, det bør være en forpligtelse, der påhviler hele Folketinget.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg synes altså stadig, det er meget, meget tyndt, at vi ikke kan få noget som helst konkret svar på, hvad Socialdemokratiet vil med TV 2 i fremtiden. Man vil bringe spørgsmålet op på europæisk plan osv. osv., og det er vi sådan set alle sammen interesserede i, men vi ved også, at man i EU har problemer med den blandingsøkonomi, TV 2 har i dag, og Socialdemokratiet må da have et svar parat, hvis vi får at vide, at vi ikke kan fortsætte med den blandingsøkonomi. Man kan da ikke bare sige, at det må vi afvente, man er da nødt til at komme med et svar.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det sidste i indlægget gik på, hvor høj en licens man vil acceptere. Da var højtaleren slået fra.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg beklager, at den relativt korte svartid, vi har her fra Folketingets talerstol, gør, at man ikke altid kan nå at svare på alle de spørgsmål, der bliver stillet, og derfor skal jeg nu svare på spørgsmålet om TV 2.

Vi mener helt grundlæggende, at der skal være konkurrence på public service. Vi tror, at det allerallerbedste udbud af radio og tv til danskerne opstår i det spændingsfelt, hvor der er både kommercielle medier og stærke public service-medier, som er offentligt finansierede. Vi tror ikke, at den fuldstændige public service-forpligtelse kan opfyldes i et rent kommercielt marked, og når vi vil have konkurrence på public service, ønsker vi selvfølgelig at bibeholde det nuværende system, hvor TV 2 og DR konkurrerer på public service.

Jeg skal sige helt ærligt, at det er meget svært at tage stilling til en ny situation for TV 2, når en retssag om en eventuel omlægning af økonomien slet ikke er påbegyndt, og derfor synes jeg, at udgangspunktet for diskussionen må være: Vi har en model, hvor TV 2 er underlagt en blandingsekonomi, og det er der p.t. ikke noget til hinder for at vi kan fortsætte med.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så siger vi tak til fru Mette Frederiksen, og så er det fru Louise Frevert.

Louise Frevert (DF):

Det sker så sjældent, at man bliver positivt overrasket i politik, men jeg må indrømme, at jeg blev det, da jeg så kulturministerens nye publikation »Kulturpolitikens sigtelinjer«. Jeg skal ærligt indrømme, at jeg er én af dem, der har klandret ministeren for ikke at have fremsendt en kulturpolitisk redegørelse, men når det er sagt, er redegørelsen langt bedre, end jeg overhovedet havde kunnet forestille mig, at den ville være.

I »Kulturpolitikens sigtelinjer« er der ikke bare oplyst, hvad der har været af projekter, og skitseret en klokkeklar oversigt over de strålede tiltag, som er foretaget. Der er desuden implementeret nogle visioner frem til 2006-07, som Dansk Folkeparti finder er ganske udmærkede for kulturlivet i Danmark, og jeg skal i denne forbindelse blot nævne nogle få highlights, som Dansk Folkeparti anser for at være væsentlige i den danske kulturpolitik.

Kunstnere bør kunne være selvforsørgende. Det er dog ikke altid, at dette kan lade sig gøre, og derfor er de initiativer, som er fremlagt til en målrettet støtte til kunstnerisk kvalitet og til de enkelte kunstnere, en linje, som Dansk Folkeparti finder sympatisk. Der er blevet gennemført en lovgivning, som giver virksomhederne skattefradrag for kunstkøb, og der er givet mulighed

for skattemæssig udligning af kunstneres ofte stærkt svingende indtjening og givet skattefritagelse for kultur- og hæderspriser.

Jeg har spurgt skatteministeren, hvorfor det er så ensidigt, at det kun er de kunstarter, som har en såkaldt substans i sig, der kan være skattefradragsberettigede. Jeg har fået det svar, at dans, digte og skuespil samt teater ikke er omfattet af dette begreb, men jeg mener, at ministeren bør se nærmere på dette område, idet der bør være lige rettigheder for alle kunstarter.

Kl. 10.20

Jeg er ligeledes begejstret for de initiativer, der er taget med hensyn til det danske sprog, hvor der vil blive ført en del initiativer, som er skitseret i den sprogpoltiske redegørelse, som tidligere er fremlagt for Folketinget, ud i livet. Det danske sprog er nemlig vores fælles referenceramme og den væsentlige del af vores kulturarv.

Efter min bedste overbevisning har det været sidste udkald for moderne dans til at komme på et internationalt niveau, og derfor ser jeg med glæde, at man over en 4-årig periode har afsat 20 mio. kr. til at fremtidssikre den moderne dans i Danmark, bl.a. ved at se på mulighederne for at samle de små danseinstitutioner i Dansens Hus og styrke alle former for moderne dans, uddannelse heri og produktion og formidling af den – kort sagt: få styr på dansen i Danmark uden for Det Kongelige Teater.

Det ligger også Dansk Folkeparti meget på sinde, at man ikke kun har et såkaldt kunstnerkøbenhavneri. Vi er meget interesserede i, at kunsten kommer ud i alle dele af landet, og har derfor været med til at oprette en provinspulje og sikre, at der er indgået en aftale med Den Jyske Opera, Peter Schaufuss Balletten og Aalborg Teater.

Uden fortid er der ingen nutid, og derfor er kulturarven en yderst væsentlig del af vores fælles historie. Den er med til at give os en forståelse af, hvorfor samfundet har udviklet sig, som tilfældet er, samt sikre, at vore børn ikke bliver historie- og rodløse unge uden reference til egne rødder. Det er strålende og udmærkede initiativer.

Det er skræmmende, at mens vi taler om at formidle et budskab – ikke alene til vore børn, som der satses meget på i øjeblikket i dansk kulturpolitik, men til befolkningen i det hele taget – har det vist sig, at på de 267 danske museer har der i 2003 været et fald på 200.000 besøgende eller 2 pct. i forhold til 2002. Det lyder måske ikke

af meget, men et støt fald, som vi været set gennem flere år, er ikke gunstigt for museerne i Danmark. Det er ikke meningen, at man skal holde et museum i gang for museets skyld, men for at befolkningen kan få glæde af det og få indsigt i, hvordan den danske historie hænger sammen i et større perspektiv. Jeg vil gerne henstille til kulturministeren, at der kommer initiativer på området, så vi kan sikre, at der ikke fortsat er nedgang i antallet af museumsbesøg.

Men som sagt: Samlet set synes vi, det er en glimrende publikation, som alle kun kan være tilfredse med.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg har to korte bemærkninger. Først hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Der er en ting, som jeg synes må give anledning til stor undren, når man ser på Dansk Folkepartis kulturpolitik.

Der kan næppe være nogen tvivl om, at der ikke er noget parti, der i den grad er optaget af begrebet danskheden som netop Dansk Folkeparti, og derfor vil jeg godt spørge: Hvorfor er Dansk Folkeparti indstillet på at acceptere et fortsat udsalg af danske medier til udlandet, f.eks. et kommende salg af TV 2? Det kan jo f.eks. blive til den italienske statsminister Berlusconi, som ejer et stort tv-imperium, eller til Murdoch, eller hvem der nu køber det.

Hvorfor vil Dansk Folkeparti overdrage magten over den danske mediestruktur til WTO og EU, som jeg jo ved at Dansk Folkeparti påstår de er imod? Det er simpelt hen ubegribeligt, at Dansk Folkeparti går i spidsen for dette udsalg af dansk kultur og denne underminering af dansk kultur. Der er en eller anden selvmodsigelse i det, som gør Dansk Folkepartis politik ganske ubegribelig.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg kan godt forstå, at der er mange ting, der er uforståelige for Enhedslisten, men lige præcis dette punkt forstår jeg ikke kan være uforståeligt, for kan vi ikke være enige om én ting, nemlig at denne debat handler om de kulturpolitiske sigtelinjer?

Selvfølgelig vil jeg gerne være imødekomende og til dels svare på hr. Keld Albrechtsens spørgsmål. Der er ikke mulighed for, at en Ber-

lusconi eller en Murdoch kan købe TV 2. Det har der overhovedet ikke været tale om på noget som helst tidspunkt, der er blevet sat nogle stopklodser ind, og her fra talerstolen er der også givet lovnin fra kulturministerens side på, at det ikke vil ske, så jeg synes faktisk, at den diskussion er ved at stoppe.

Hvis vi taler danskhed, ved hr. Keld Albrechtsen jo også udmærket, at der er opsat nogle public service-kontrakter for både DR 1 og TV 2, så derfor kan jeg slet ikke forstå spørgsmålet. Det er en opportunistisk måde at se tingene på, for vi ved jo udmærket, at der overhovedet ikke er nogen af de tre partier her i Folketinget, der er med i forligskredsen, som vil være med til at sælge vores danske tv-stationer til en Murdoch eller en Berlusconi ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen.

Louise Frevert (DF):

... det bliver i hvert fald ikke med vores medvirken.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det var nu hr. Keld Albrechtsen.

Louise Frevert (DF):

Undskyld.

Kl. 10.25

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen så må man jo bare sige, at så er den politik, der går ud på at sælge TV 2, forholdsvis ubegribelig, hvis det er sådan, at de, der i givet fald har mulighed for at købe det og betale det, ikke må købe det. Så er det havnet i total forvirring, og så må vi jo have opklaret hos kulturministeren, hvad det egentlig er, han går og fabler om.

Så vil jeg godt bede om at få uddybet det mere principielle spørgsmål, nemlig hvorfor det kan være, at Dansk Folkeparti accepterer, at det er WTO og EU-Kommissionen, der skal bestemme, at vi skal holde udsalg af dansk kulturpolitik, danske medier og danske tv-regler, og underminere vores public service. Vil Dansk Folkeparti acceptere den markedsgørelse, som gennemtrumfes i EU, eller vil Dansk Folkeparti støtte, at vi her i Danmark stadig skal have et frirum til at kunne fastsætte national lovgivning på kulturområdet? Det er helt ubegribeligt for mig, at Dansk Folkeparti ikke vil være med til at beskyt-

te dansk kultur mod den nedtromling, der sker fra WTO's og EU's side.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Nu ved hr. Keld Albrechtsen jo udmærket, at er der noget, som Dansk Folkeparti er, er det indædt modstander af EU. Men vi kan jo ikke få flertal her i Folketinget for vores synspunkter alene sammen med Enhedslisten, som har samme sympati som os for lige netop de emner, hr. Keld Albrechtsen nævner her, det ved hr. Keld Albrechtsen jo også udmærket.

For at man en gang imellem kan få gennemført nogle ting, kræves der jo et flertal, og uanset hvor ideologisk man kan være på de områder, vi diskuterer her, er man desværre en gang imellem nødt til at indgå nogle kompromiser for at få en aftale med et flertal bag sig. Det ved hr. Keld Albrechtsen også udmærket, selv om det ikke er så ofte, hr. Keld Albrechtsen er med til at gennemføre nogle fornuftige tiltag ved at være med i et flertal.

Man må vælge, og jeg er helt sikker på, at de dispositioner, som Dansk Folkeparti har foretaget sammen med regeringen i medieforliget, er yderst fornuftige. Og så kan jeg kun gentage, hvad jeg sagde tidligere: Der bliver ikke noget salg af TV 2 til hverken Berlusconi eller Murdoch.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det er lidt fristende at fortsætte med denne sprogbug.

Jeg forstår, at fru Frevert er indædt modstander af noget. Men kan jeg få bekræftet, at når det drejer sig om at forkorte armslængdeprincippet, og når det drejer sig om at indføre noget censur eller noget kontrol eller noget smagsdommeri, er fru Frevert absolut ikke modstander af det, men nærmest for, at vi skal gøre det? Jeg skal minde om Dogvillesituationen og om de mindre nålestik, vi oplever fra tid til anden, f.eks. antydningen af, at KODA er ureflekteret og bare optræder som en opkrævende og destruerende organisation efter den lovgivning, som er vedtaget her i Folketinget.

Hvor står fru Frevert og Dansk Folkeparti i spørgsmålet om armslængdeprincippet? Min påstand er, at det er blevet lidt forkortet, det er reaktionen på PEN-sagen jo et andet eksempel på, og hvis jeg går lidt væk fra det egentlig kul-

turelle, kunne jeg jo også minde om tildelingen af forskermidlerne.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg synes, Socialdemokraternes ordfører er lidt usaglig eller sagt på en anden måde springer utrolig meget i teksten.

I virkeligheden drejer det sig måske helt konkret om det, som var essensen i ordførerens spørgsmål, nemlig om Dansk Folkeparti går ind for armslængdeprincippet eller ej. Sådan forstod jeg det, men der blev rodet alle mulige andre mærkværdigheder om smagsdommeri osv. ind i spørgsmålet. Selvfølgelig går Dansk Folkeparti ind for armslængdeprincippet, det er også derfor, vi har stemt ja til oprettelsen af Kunststyrelsen og Kunstrådet, og det er også derfor, vi er med i de forskellige forlig, fordi vi mener, at der skal eksperter til at vurdere tingene. Vi mener, det er yderst vigtigt, at der kan være en tredje mand med på sidelinjen og vurdere tingene, og det er, så vidt jeg ved – og så vidt jeg kan forstå, ved Socialdemokraternes ordfører det også – hele essensen af armslængdeprincippet. Det må være det, det hele drejer sig om, så jeg kan svare fuldstændig præcist: Ja, det er lige nøjagtig, hvad Dansk Folkeparti går ind for.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Der blev sagt, at spørgsmålet var rodet, men helt konkret: Gælder tilslutningen til armslængdeprincippet, når man mener, at nu skal støtten til Dogvilleproduktionen fjernes? Gælder det også, når KODA skal forulempes? Gælder det også, når der skal tages stilling til PEN-sagen? Og gælder det også, når der skal fordeles forskermidler? Det spørgsmål skulle da være til at forstå.

KL 10.30

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det kan da godt være, det er til at forstå, men vi mener i Dansk Folkeparti, at man har lov til at kritisere, hvis tingene ikke bliver effektueret ud fra de forudsætninger, man selv mener, de skulle være effektueret ud fra.

Vi har en mening om og en holdning til tingene, som er en helt klar del af vores ideologi og det, som vi står for. At man så en gang imellem kan finde noget at være fælles om og nå frem til nogle kompromiser og nogen konsensus, er jo

kun heldigt, og det ved jeg da at også Socialdemokraterne har gjort i mange tilfælde. Jeg kan eksempelvis nævne skoleforliget og gymnasieforliget. Men man kan ikke få alting her i livet, og derfor vil jeg sige, at det er altså bedre at få en lille bid af kagen end overhovedet ikke nogen.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Fru Louise Frevert forsøgte at svare på hr. Keld Albrechtsens spørgsmål vedrørende TV 2, altså hvordan det sikres, at TV 2 ikke bliver solgt til sådan nogle som Murdoch eller Berlusconi, men jeg har endnu ikke forstået, hvad man helt konkret vil gøre for at sikre, at en af de to ikke overtager TV 2. Man siger, man vil sørge for, at det ikke sker, men hvordan vil man gøre det helt konkret? Det er mit første spørgsmål.

Mit andet spørgsmål går på, at den 14. april sagde fru Louise Frevert til Information, at der skal være en aldersgrænse på 25 år til de kunstneriske uddannelser, f.eks. arkitekt, designer og skuespiller. Jeg vil gerne citere fru Louise Frevert:

»Deres arbejdsliv bliver usædvanlig kort, hvis de først optages som f.eks. 29-årige og er færdige 10 år senere. De bliver ikke i stand til at bidrage til samfundets økonomi, og dermed er det ikke rentabelt i betragtning af, at der er tale om dyre uddannelser.«

Hvordan hænger det sammen med Dansk Folkepartis ældrepolitik?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det er ikke, fordi jeg skal gå fru Mette Frederiksen i bedene og sige, at det nogle gange er vanskeligt at svare meget kort på spørgsmålene, når der er så megen substans i spørgsmålene som f.eks. i hr. Naser Khaders.

Som hr. Naser Khader ved, kører der i øjeblikket en statsstøttesag i EU-Kommissionen, og så snart den er afsluttet, vil der komme nogle helt klare og åbne forslag om, hvordan man kan tackle et officielt salg af TV 2, så jeg synes, vi skal vente og se, hvad der kommer. Men jeg vil sige, at vi er stadig helt indstillet på – det kan jeg sige uden overhovedet at blinke, mens jeg kigger hr. Naser Khader direkte ind i øjnene – at det bliver ikke med vores hjælp, det bliver solgt til Berlusconi. Sådan er det.

Med hensyn til de kunstneriske uddannelser er det min bedste overbevisning, at hvis man har en kreativ sjæl, og man gerne vil uddannes

og har evnerne og talentet, må det også være op til en selv at komme i gang med uddannelsen så hurtigt som overhovedet muligt for at få et langt virke.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg må henstille, at man disponerer sin tid. Jeg ved godt, at 1 minut er kort tid, men så er der jo ikke plads til lange taler og spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg spurgte tidligere, hvordan det hænger sammen med Dansk Folkepartis ældrepolitik, og det vil jeg gerne bede fru Louise Frevert svare på.

Et andet spørgsmål handler om råd og nævn med forbindelse til Kulturministeriet. Fru Louise Frevert sagde til Jyllands-Posten den 4. marts, da man havde fundet ud af, at der er oprettet lige så mange eller flere puljer, råd og nævn, som der er blevet nedlagt:

»Jeg er overrasket. Det er slet ikke i overensstemmelse med borgerlig politik, og slet ikke med vores politik ... Nu må vi kræve en forklaring. Og så må vi fremover kræve løbende opdateringer.«

Mener fru Louise Frevert stadig det samme, og hvad har fru Louise Frevert helt konkret gjort?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Hvis jeg skal nå at svare, kan jeg sige, at helt konkret har Dansk Folkeparti gjort det, at vi løbende har spurgt kulturministeren, om der er blevet ryddet op, og hvilke råd og nævn der bliver lukket. Hr. Naser Khader ved jo godt, at der på det seneste har været en opfølgning af, at nogle råd og nævn er blevet lukket, fordi de kun var oprettet som midlertidige, bl.a. rådet vedrørende moderne dans. Det var et af dem, hvor kommissoriet poppede op, og som blev lukket ned igen, bare for at give et konkret eksempel.

Kl. 10.35

Med hensyn til ældrepolitikken vil jeg sige, at selvfølgelig er den altid en diskussion værdig. Men når jeg er kommet med de udtalelser, er det simpelt hen, fordi jeg i mit inderste mener, at det må være virkelig, virkelig givtigt for en person, som vil have en kunstnerisk uddannelse, at få et så langt virke som overhovedet muligt, og selvfølgelig hænger det sammen med ældrepolitikken. Hvis du har haft et godt virke, inden du går på pension, hvis det er det, du ønsker, er det jo

godt nok, men hvis du vil være kunstner hele dit liv, altså indtil du dør, er det da klart, at jo mere erfaring du har, desto bedre mulighed vil du have for at leve af det, også når du bliver ældre. Jeg synes, det hænger strålende sammen med Dansk Folkepartis ældrepolitik.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er blot et enkelt opfølgende spørgsmål på den debat, der har været om medierne.

Fru Louise Frevert siger, at disse sigtelinjer er det bedste, der er sket for kulturen, og det kan ingen være uenig i. I afsnittet om medier står der bl.a. noget om monopoler. Jeg fornemmer, at regeringen sigter til danske monopoler, men vil Dansk Folkeparti som part i medieforliget garantere, at ingen monopoler overhovedet kan komme i nærheden af at købe TV 2, uanset om det er et dansk eller udenlandsk monopolforetagende? Vil fru Louise Frevert garantere det på Dansk Folkepartis vegne?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Nu ved hr. Ole Sohn jo godt, at det er meget farligt at stille garantier her fra talerstolen, specielt når man er i forlig med ikke alene regeringen, men også med andre partier. Lad mig sige det på den måde.

Som jeg sagde tidligere, og som jeg gerne vil gentage, kører der en statsstøttesag i EU-Kommissionen. Den skal være færdig, men hvis den ikke er færdig inden sommeren, vil der komme tiltag til salg af TV 2, og så tager vi stilling ud fra det.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det var i hvert fald et meget klart ikkesvar.

Fru Louise Frevert har tidligere sagt, at Berlusconi ikke må købe TV2, og at Murdoch ikke må købe det, og så spørger jeg bare tilfældigt, om Dansk Folkeparti er enig i indholdet – det er Dansk Folkeparti sikkert – og også i ordene om monopoler i »Kulturpolitikens sigtelinjer«. Kan vi ikke få et klart svar på det, for det er sådan set ret væsentligt? På radiosiden solgte man jo en kanal til et monopol, som helt åbenlyst ikke har levet op til forventningerne – ikke engang til regeringens egne forventninger – så for at forebygge en lignende fejl synes jeg, det er et meget enkelt spørgsmål, om man kan få Dansk Folkeparti til bekræfte: Ingen monopoler kommer i nærhe-

den af TV 2, uanset om det er et dansk eller udenlandsk monopolforetagende.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Hr. Ole Sohn har stillet et meget enkelt spørgsmål, og jeg vil også give et forholdsvis enkelt svar. Vi støtter kulturministerens politiske sigtelinjer, og indholdet af redegørelsen støtter vi også. Det synes jeg må være et tilstrækkeligt svar, og jeg har også tidligere redegjort for, hvordan den fremtidige situation for TV 2 vil blive.

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Jeg hørte fru Louise Frevert udtale, at i Dansk Folkeparti er man meget tilfreds med »Kulturpolitikens sigtelinjer«, og det burde alle andre også kunne være. Jeg vil gerne spørge: Finder fru Louise Frevert afsnittet om idræt og foreningsliv helt dækkende? Er man hundrede procent tilfreds med det afsnit, eller synes man, der godt kunne være tydeliggjort nogle tiltag over for foreningslivet, som går ud over idrætten?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg har læst redegørelsen grundigt, men jeg kan ikke referere den udenad. Jeg ser fru Jytte Wittrock stå med et papir, så hun kan åbenbart heller ikke huske det hele udenad.

Selvfølger er vi da enige i, at det er nogle udmærkede tiltag. Vi kommer til at diskutere dem i den næste debat om det frivillige kulturpolitiske arbejde her i Danmark, men selvfølgelig kan vi da godt tage hul på den debat. Vi mener, at der er nogle rigtig, rigtig gode tiltag for det frivillige arbejde i Danmark, og vi mener også, at det frivillige arbejde er alfa og omega i arbejdet for at holde sammen på vores fælles kultur og vore fælles referencerammer og for at skabe sammenhold i Danmark. Det mener vi er meget vigtigt, og vi mener også, at kulturministeren til fulde har levet op til de intentioner, vi har på de områder.

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Jeg vil glæde mig til den næste debat.

Jeg har et andet spørgsmål. Jeg har noteret mig fru Louise Freverts omsorg for moderne dans og andre områder inden for kultur og kunst, men jeg tror ikke, jeg nogen sinde har hørt fru Louise Frevert sige noget om billed-

kunst. Har man en kort bemærkning om, hvad man vil gøre for at styrke det område?

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det er jo en lidt mere bredspektret diskussion, så det er lidt vanskeligt.

Selvfølgelig er det klart, at vi alle sammen har vore hjertebørn. Et af fru Jytte Wittrocks hjertebørn er billedkunst, et af mine kan være dans, og det kan også være teater; sådan er vi så forskellige. Men jeg synes da, vi har gjort noget ret godt for at forbedre de kunstneriske uddannelser, så vi forhåbentlig får nogle gode kunstnere, der er meget bedre rustet til at kunne bidrage til en god billedkunst i fremtidens Danmark, end tilfældet har været tidligere.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Vi har i de seneste uger været igennem et langt offentligt forløb om foreningen PEN, altså den forening, der organiserer forfattere og andre skrivende i kampen for journalisters, forfatters og andre skrivendes ytringsfrihed, både i Danmark og måske især på internationalt plan. Nu er PEN ikke længere berettiget til at modtage støtte, hvis man ellers skal tro på det aktstykke, der er fremlagt i Finansudvalget.

Jeg kan forstå, at fru Louise Frevert på et tidspunkt, da ministeren havde udtalt, at på baggrund af Lars Hedegaard-spørgsmålet mente regeringen, at PEN ikke længere skulle have støtte, gav udtryk for, at det ligefrem ville være uartigt af PEN, hvis man ansøgte om støtte via tipsmidlerne. Er det et synspunkt, som Dansk Folkeparti stadig står ved?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Selvfølgelig står vi ved de synspunkter, vi har.

Jeg har stor forståelse for fru Mette Frederiksenes spørgsmål, men er det ikke meget søgt at begynde at drage sådanne personlige spørgsmål ind i en diskussion, som drejer sig om regeringens kulturpolitiske sigtelinjer? Vi er jo ikke gift med regeringen, hverken i dette eller andre tilfælde. Dansk Folkeparti er et selvstændigt parti, som har sin egen ideologi og sine egne meninger, men der kan tit være sammenfaldende meninger og sympati for de samme ting, så vi synes, vi kan være med til at gøre det bedre for

Danmark, specielt på kulturområdet, og vi er da glade for at kunne bidrage til det.

Jeg mener virkelig, fru Mette Frederiksen er lidt ude på et sidespor, når hun vil begynde at diskutere specifikke sager, når det faktisk er den overordnede politik, vi skal diskutere her. Men jeg har svaret konkret: Ja, vi står ved, hvad vi har sagt.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Dansk kulturpolitik består bl.a. i finansiering af kunst- og kulturpolitiske aktiviteter, og derfor forekommer det mig meget usædvanligt, at det parlamentariske grundlag for en regering kan mene, at en fuldstændig lovlige ansøgning fra en fuldstændig lovlige organisation til fuldstændig lovlige aktiviteter betegnes som værende uartig.

PEN-sagen, kampen for ytringsfrihed og spørgsmålet om, på hvilken måde foreninger modtager støtte fra tipsmidlerne, og hvem der bestemmer, om de skal have det, er særdeles vedkommende for debatten i dag. Det, vi diskuterer i dag, er nemlig, hvordan vi skal tilrettelægge vores kunst- og kulturpolitik, herunder hvilke foreninger der skal kunne opnå støtte via tipsmidlerne, og det forekommer mig altså usædvanligt, at en repræsentant for landets tredjestørste parti bruger ord som uartighed om fuldstændig lovlige og etablerede organisationer i Danmark.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det, vi diskuterer, er bl.a. ytringsfriheden, og det er en af de kæpheste, fru Mette Frederiksen har, fordi der åbenbart er et stærkt behov for at formulere sig retorisk på alle mulige måder hos fru Mette Frederiksen, lige så vel som det er tilfældet for undertegnede.

Når man har en stærk og kulørfuldt sprogbrug, er det klart, at man også kan komme i clinch med ytringsfriheden nogle gange, men det gør hverken fru Mette Frederiksen eller undertegnede åbenbart. Men når jeg brugte ordet uartig, er det simpelt hen, fordi jeg mener, at det ligger uden for alle former for etik, når man kan sige: Nu har vi klandret ytringsfriheden, vi har sat spørgsmålstegn ved den, men alligevel vil vi søge 100.000 kr. fra en pulje, selv om vi skal varetage ytringsfriheden.

Jeg syntes faktisk på daværende tidspunkt, og det gør jeg stadig, at det ville være lidt uartig, når man ikke opfylder sin formålsparagraf,

nemlig at værne om ytringsfriheden på internationalt plan. Derfor ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tid er noget meget individuelt, men uret her er fuldstændig objektivt.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg vil blot spørge, om fru Louise Frevert kan bekræfte, at det er direkte forkert, når det bliver sagt, at PEN ikke kan opnå støtte.

Kl. 10.45

PEN har ikke fået bevilget den årlige driftsstøtte, som PEN har modtaget i 4 år ud af sin vistnok 80-årige historie. Der bliver imidlertid oprettet en pulje, som kan søges af alle, og puljen er dobbelt så stor som det driftsbeløb, PEN fik bevilget, nemlig 100 mio. kr., som kan søges af alle, der vil gøre en indsats for at arbejde for ytringsfriheden for forfattere – en opgave, der desværre er meget behov for. PEN er berettiget til at søge midler af den pulje som alle andre, men kun til konkrete projekter, ikke til almindelig driftsstøtte.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg kan sige det meget præcist: Ja, fru Ester Larsen har fuldstændig ret, men det var ikke ligefrem det, diskussionen gik på. Det var min personlige opfattelse.

Sådan som jeg ser det, er der tale om to forskellige ting. Det er fuldstændig korrekt, at hvis PEN søger på lige fod med andre ud fra de kriterier, man ønsker der skal søges ud fra, er det helt klart, at PEN kan opnå en bevilling fra puljen. Men det har jo ikke noget at gøre med, hvad Dansk Folkeparti mener og synes, for det er jo ikke mig, der skal uddelegere pengene på det tidspunkt, og jeg sidder ikke med ansøgningerne og ser, hvem der indgiver ansøgninger.

Så kan man jo begynde at diskutere, om formålet er korrekt eller ikke korrekt. Vi er med i en finanslov, vi er med til at sige ja til visse ting, og vi er med til at indgå kompromiser, men det er ikke ensbetydende med, at Dansk Folkeparti ikke kan sige, hvad Dansk Folkeparti mener om ytringsfriheden.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg ønskede ikke at blande mig i diskussionen om sprogborgen. Jeg ønskede at benytte min

korte bemærkning til at påpege, at fru Mette Frederiksen afgav urigtige oplysninger til Folketinget, da hun sagde, at PEN ikke kunne opnå støtte.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Tak til fru Ester Larsen for oplysningen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Efter denne sidste lille støtteaktion siger vi tak til fru Louise Frevert, og så går vi videre i ordførerrækken til fru Carina Christensen.

Carina Christensen (KF):

Fra konservativ side vil vi først og fremmest gerne rose regeringen, fordi den er fremkommet med denne publikation om regeringens kulturpolitiske sigtelinjer, som er meget læsevenlig, fremadrettet og i høj grad indbyder til dialog og til debat. Jeg er sikker på, at man mange steder – ikke mindst uden for Christiansborgs mure – også vil finde, at publikationen er meget konkret og direkte og derfor også meget anvendelig, så stor ros for selve formen.

Også når det drejer sig om selve indholdet, er vi Konservative ikke overraskende meget tilfredse med de sigtelinjer for kulturpolitikken, som præsenteres her. Det er god borgerlig kulturpolitik, hvor der er blik for tradition, men hvor der også gives rum til det nye. Verden og kulturen er jo netop hele tiden i bevægelse, og derfor må kulturpolitikken heller aldrig blive statisk. Det er en politisk opgave at åbne døre for fornyelsen, og sigtelinjerne viser klart, at regeringens kulturpolitik er både visionær, dynamisk og engageret.

Først og fremmest glæder vi os over, at regeringen nu for alvor vil tage fat på at nedbryde den usynlige mur, der er mellem kunsten og kulturen på den ene side og markedet på den anden side. Der er utrolig mange og store gevinster at hente ved et tæt samspil mellem eksempelvis kulturinstitutionerne og erhvervslivet, og dem bør vi naturligvis udnytte. Flere og nye partnerskaber kan være med til at udvikle kvaliteten, skabe nye og stærke kulturelle udtryk og rejse ny kapital. Mange danske virksomheder og kulturinstitutioner har heldigvis skrinlagt fortidens gensidige fordomme, og barriererne for samarbejde mellem de to instanser er langsomt ved at blive brudt. Men det fulde potentiale er langt fra realiseret.

For os Konservative har det altid været ambitionen at tilskynde til det bedste af det bedste inden for kunst og kultur. Kun på den måde kan vi sikre, at niveauet holdes i hævd, og vi er derfor tilfredse med, at regeringen fremhæver, at den fremover vil stille høje krav til kvaliteten af kulturen. Det er også vigtigt at sikre en satsning på talenterne, og vi er glade for, at det også er en prioritet for regeringen. Uddannelse er helt central for talentudviklingen; og det er derfor også vigtigt, at vi giver de fremtidige kunstnere de bedst mulige uddannelses- og udviklingsmuligheder. Vi Konservative mener dog ikke, at der bare hovedløst skal uddannes flere og flere kunstnere til arbejdsløshed. Målet må være at uddanne de mest talentfulde og tilskynde dem til at bruge deres talent.

Et sted, hvor denne regering virkelig har været nyskabende, er på medieområdet. Ser man på TV 2, blev det i sin tid skabt for at give Danmarks Radio konkurrence, men i dag hviler stationen imidlertid på en uheldig blandingsøkonomi af reklameindtægter og licensmidler, som ikke mindst kan give os problemer med EU's lovgivning. Samtidig er det blevet meget dyrere at lave tv, og det er derfor på høje tid, at vi nu giver TV 2 mulighed for at konkurrere på frie og lige vilkår på det kommercielle mediemarked ved at privatisere TV 2.

Kl. 10.50

Danmarks Radio har i næsten 80 år haft monopol på landsdækkende radio, men regeringen har nu brudt det monopol for at sikre en reel konkurrence, navnlig på nyhedsområdet. Det skete sidste år, da vi gav plads til to nye, delvis landsdækkende radiokanaler, Sky Radio og 100 FM.

Endelig glæder vi Konservative os naturligvis også over, at regeringen vil arbejde for, at befolkningen i alle egne af landet har mulighed for kulturelle og kunstneriske oplevelser af høj kvalitet.

Det Konservative Folkeparti tilslutter sig regeringens kulturpolitiske sigtelinjer.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Fru Carina Christensen siger, at vi skal støtte de bedste af de bedste, og at de bedste skal gøres endnu bedre, og jeg vil spørge helt konkret, hvordan det skal ske. Vil man indføre resultatkontrakter og handleplaner, eller kan kunstnerne få pengene på en anderledes måde? Og går det ikke ud over mangfoldigheden og de unge

talenter? Hvad vil man gøre for de unge talenter, når man kun vil støtte de bedste af de bedste?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg vil sige, at vi er meget imod den traditionelle socialdemokratiske kulturpolitik, hvor man bare ønsker at give en lille bitte smule støtte til så mange som muligt. Vi vil hellere give lidt mere til færre og dermed sikre, at de allerbedste og de største talenter virkelig får mulighed for at udfolde sig i deres kunst. Det er selvfølgelig en prioritering, men kulturpolitik handler jo også om at prioritere, og vi vil gerne prioritere til fordel for talenterne.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Ja, det forstår jeg godt, men hvordan vil man gøre det helt konkret? Skal det være med resultatkontrakter og handleplaner, eller hvad vil man gøre? Jeg forstår godt, at man vil støtte de bedste og gøre dem endnu bedre, men hvordan?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Vi har jo armlængdeprincippet, hvor Kunstfonden og Kunstrådet uddeler arbejdslegater osv., men bl.a. i samråd med dem vil vi forklare, at vi ønsker altså, at det virkelig skal sikres, at de, som er utrolig dygtige, får optimale muligheder for at arbejde med deres kunst og udfolde deres talent. Jeg går ud fra, at man er i stand til at vurdere talentet, eftersom det jo er meget kompetente folk, vi har sat til at gøre det, og jeg går ud fra, at man kan prioritere, når vi siger, at der skal sættes på talenterne. Så tror jeg også, de kan finde talenterne.

Vi må også kigge på de kunstneriske uddannelser. Vi må se på, hvem vi optager, og sørge for, at det er de bedste, vi optager. Som det er i dag, kan vi jo se, at nogle steder optages der utrolig mange, og mange af dem går direkte ud i arbejdsløshed og kan slet ikke blive beskæftiget inden for deres kunstområde, og det mener vi faktisk er at gøre folk en bjørnetjeneste. Så må man hellere lave nogle hårdere optagelseskriterier og sikre, at kun de største talenter kommer ind, og at vi giver dem den bedste uddannelse.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Når man ser det forslag til vedtagelse, som fru Carina Christensen er medforlagsstiller til, og

prøver at finde ud af, hvad ordene betyder, er den bedste måde, hvorpå man kan finde ud af, om et ord har en indholdsmæssig værdi, at prøve at formulere tingene modsat og se, om det modsatte synspunkt giver mening.

Hvis man sætter et »ikke« ind forrest i hver sætning, bliver det hele fuldstændig meningsløst, for hvem vil ikke støtte talenter? Det modsatte synspunkt skulle jo være, at man ikke vil støtte talenter, og det giver jo ingen mening, så når fru Carina Christensen siger, at det er vigtigt at styrke mangfoldigheden og bl.a. henviser til Sky Radio, vil jeg gerne spørge: Er det noget, der har styrket public service-området i Danmark? Jeg synes, det kunne være interessant at høre De Konservatives synspunkt om det.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg mener helt bestemt, det styrker mangfoldigheden på det danske radioområde, når vi nu får to helt nye og delvis landsdækkende kanaler. Før havde vi kun Danmarks Radio, og det produkt, der kom fra Danmarks Radio, var det eneste landsdækkende. Men når der nu kommer hele to nye radiostationer, hvoraf Sky Radio dækker næsten 80 pct. af hele Danmark, og de sender nyheder hver halve time døgnet rundt, sådan som jeg har forstået det, kan jeg da kun se det som en øget mangfoldighed.

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det vil sige, at fru Carina Christensen ikke er enig med kulturministeren i den skuffelse, kulturministeren har givet udtryk for, fordi Sky Radio ikke har levet op til de public service-forventninger, regeringen havde. Jeg kan forstå, at fru Carina Christensen er helt tilfreds med, at der spilles musik døgnet rundt, som om vi ikke har nok af det på andre kanaler.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Man har jo ikke tid til at sidde og høre Sky Radio døgnet rundt, men mig bekendt sender de nyhedsudsendelser hver halve time, og der er et dagligt magasinprogram på 1 eller 2 timer – jeg kan ikke huske det helt nøjagtigt – så det er ikke 24 timers musik.

Jeg må sige, at jeg synes, Sky Radio er kommet udmærket i gang. Jeg tror, at når man starter noget nyt, også en ny radiokanal, vil der altid

være en indkøringsperiode, og det tror jeg såmænd også man har haft på Danmarks Radio. Mig bekendt havde man også her en periode, da man startede P4, hvor man lige skulle i gang, inden man var helt i omdrejninger med det, man havde sat sig for skulle være indholdet af den kanal. Jeg synes, at Sky Radio indtil videre har gjort det udmærket, og jeg tror, det bliver rigtig, rigtig godt, så vi om få år vil opleve dem som en væsentlig konkurrent til Danmarks Radio.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Da jeg læste fru Carina Christensens forslag til vedtagelse, hvor der står, at man skal fremme høj kvalitet, troede jeg, at det bare var noget, man skrev, selv om det strider direkte mod indholdet af regeringens kulturpolitik, netop med sådan noget som Sky Radio som eksempel. Men nu kan jeg forstå, at sådan er det ikke ment. Det er sådan, at Sky Radio og commercialisering og salg af TV 2 er efter fru Carina Christensens mening eksempler på højere kvalitet.

Jeg siger det bare til almindelig forståelse, for vi står simpelt hen ved en kulturpolitisk afgrund mellem de to fløje i dansk politik: Vi er simpelt hen nået dertil, at det, vi hver især forstår ved kvalitet, simpelt hen er det totalt modsatte af den andens opfattelse. Vi har simpelt hen totalt modsatrettede kvalitetsbegreber, så den danske kulturpolitiske debat foregår nu mellem to fuldstændig frontalt modstridende lejre, og det giver en klar og god debat i befolkningen.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg kan svare kort. Sigtet med at udbyde to nye radiokanaler har bl.a. været at sikre mangfoldighed og alsidighed på det danske radioområde, og det mener jeg vi er på vej til.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg takker for bekræftelsen. Grunden til, at man har skrevet det i vedtagelsen, er, at Det Konservative Folkeparti mener, at commercialisering og salg og privatisering, bl.a. af TV 2, giver højere kvalitet. Det er en melding, der vil noget, må jeg anerkende. Det er kulturpolitik med pengepungen, så det basker.

Fru Louise Frevert har garanteret, at der ikke bliver tale om salg til Berlusconi eller Murdoch. Er det en garanti, som Det Konservative Folke-

parti vil være med til at give? Den garanti gælder jo, fordi vi under alle omstændigheder kan vedtage den garanti uden om regeringen her i Folketingsalen, men vil Det Konservative Folkeparti give det samme løfte som Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Til det første vil jeg sige, at for mig betyder kvalitet også, at der er mangfoldighed og alsidighed i mediebilledet. Det er utrolig vigtigt, at vi ikke kun har et meget indsnævret felt af udbydere af medier til den danske befolkning.

Med hensyn til salg af TV 2 er det selvfølgelig umuligt at sige på nuværende tidspunkt, hvem der bliver de endelige købere. Vi vil i Det Konservative Folkeparti ikke allerede nu udelukke potentielle købere til TV 2. Vi kender jo ikke engang udbudsmaterialet, og i sidste ende aner vi jo heller ikke, hvilke tilbud vi får ind. Vi vil være meget betænkelige ved at sælge til Berlusconi, for vi mener ikke, at politik og medier nødvendigvis hører sammen, men på nuværende tidspunkt vil vi ikke udelukke et tilbud, der måtte komme fra Rupert Murdoch.

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Jeg vil gerne have lov til at spørge den konservative ordfører, om ordføreren tror, at en karenstid i forbindelse med musik på bibliotekerne vil løse problemet med det faldende salg af musik.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Umiddelbart synes jeg, det kan lyde meget fornuftigt, hvis man i pladebutikkerne osv. føler det som et problem, at bibliotekerne begynder at udlåne nye cd'er osv. for tidligt, så det vil vi være villige til at indgå i en diskussion om.

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Så skal jeg spørge, om den konservative ordfører er bekendt med, at den procentdel, der bliver kopieret i forbindelse med udlån af cd'er på biblioteket, kun er 7 pct. af det, som tyverierne dækker, og om den lille del så vil kunne give nok til, at man kunne styrke musiksælget på den måde.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg er ikke sikker på, at jeg helt forstod spørgsmålet, men jeg kan forstå, at der åbenbart bliver stjålet cd'er fra bibliotekerne, således at når man har lånt dem, så leverer man dem simpelt hen ikke tilbage. Jeg synes selvfølgelig, det er vigtigt, vi holder øje med udlånet af cd'er på de danske biblioteker og via kopispærring og de nye teknologiske muligheder selvfølgelig udnytter disse på bedste vis for at sikre rettighedshavernes integritet. Det er vi selvfølgelig også indstillet på.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tak til fru Carina Christensen. Så er det hr. Ole Sohn som ordfører. Undskyld, det havde jeg ikke set. Det er fru Mette Frederiksen for en kort bemærkning, og nu er der en til. De popper op.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg vil da gerne have lov til at takke fru Carina Christensen for den ærlighed, hvormed diskussionen om TV 2 i dag fremstår. Vi har altså fået den besked fra den borgerlige regering, at man ikke kan udelukke, at Rupert Murdoch overtager dansk TV 2. Det er da en klar besked til befolkningen: En borgerlig stemme, så kan det være, at TV 2 bliver Murdochchejet. Det er godt, for det har det været meget, meget svært at få andre borgerlige politikere til at sige, og jeg synes, det er forfriskende for den fremtidige debat om de danske medier, at vi nu ved, at regeringen ikke vil udelukke, at Rupert Murdoch kan blive ejer af dansk TV 2.

Men tilbage til kunst- og kulturdiskussionen i mere traditionel forstand. Jeg kan forstå på fru Carina Christensen, at der er middelmådige kunstnere, der i dag får støtte – middelmådige kunstnere. Hvilke kunstnere er det, fru Carina Christensen mener er middelmådige, og som ikke længere skal have støtte?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Med hensyn til Rupert Murdoch vil jeg gerne sige, at det ikke er, fordi jeg ønsker, at det bliver Rupert Murdoch, der kommer til at købe TV 2, på ingen måde, men at nægte et selskab at byde på TV 2 kan man på ingen måde, og det ønsker vi heller ikke at gøre. Hvis Rupert Murdoch indgår i et samarbejde med nogle meget, meget dygtige danske folk, der virkelig kan levere et

TV 2 af utrolig høj, høj, høj kvalitet og leve op til alle de krav til produktet, som vi stiller, så ville det da være forkert på nuværende tidspunkt at sige, at bare fordi det er Murdoch, uanset om han har det bedste produkt, så vil vi ikke sælge til ham. Det synes jeg vil være forkert at udelukke nu, og det vil vi ikke.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Må jeg godt henstille, at man markerer, også når man skal have anden bemærkning, for det er ikke alle, der ønsker det, derfor kan jeg ikke helt gå ud fra det. Fru Mette Frederiksen for den anden bemærkning.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det beklager jeg. Jeg var så overrasket over de meget bramfrie meldinger fra regeringen på det her spørgsmål, at jeg helt glemte at markere for mit andet spørgsmål, for jeg synes selvfølgelig, det er ganske interessant, at det private monopol, der er ved at tegne sig på den globale scene inden for medieverdenen, nu åbenbart kan blive en aktør i det danske medielandskab, også hvad angår tv.

Det er jo det, vi har sagt fra oppositionen hele tiden, at når man går ud med en forhatet privatisering af TV 2 som den, der blev vedtaget i medieforliget, så kan danskerne jo overhovedet ikke være sikre på, hvad det er for et produkt, der kommer ud af det. Og jeg må sige til fru Carina Christensen, at vi er af den overbevisning, at det på ingen som helst måde er fornuftigt at overlade den mest sete tv-station i Danmark overhovedet til en mand som Rupert Murdoch. Deri kan jeg forstå at regeringen er uenig.

Jeg vil gerne gentage mit spørgsmål fra før: Hvad er det for nogle middelmådige kunstnere, fru Carina Christensen mener der er i Danmark, og som i øvrigt opnår støtte i dag? Hvad er det for nogle middelmådige kunstnere?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg er ikke i stand til at vurdere, om en kunstner er middelmådig eller ej. Jeg siger, der er utrolig mange kunstnere, der meget gerne vil have del i kunststøtten, og resultatet er, som vi hører, da vi får mange henvendelser, at alle føler, at de får for lidt. Der mener jeg så, at vi for det første må gøre det, at vi skaber de bedst mulige muligheder for, at kunstnere kan leve af deres kunst, bl.a. er der nu mulighed for, at virksomheder

kan købe kunst med fradragsret osv., optimale muligheder for, at man kan leve af sin kunst uden at være afhængig af kunststøtte. Det må være det første, vi gør.

Når det så kommer til selve kunststøtten, må vi prioritere og sikre, at i hvert fald talenterne får mulighed for at leve med deres kunst og virkeligt udvikle deres talent. Hvis det betyder, at vi må prioritere nogle fra, og det tror jeg på at fagfolk vil være i stand til, ja, så vil vi være villige til det i al fald.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Bodil Kornbek har også meldt sig.

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Jeg kunne forstå på fru Carina Christensen, at de her sigtelinjer er visionære og dynamiske. Hvordan kommer det til udtryk, når vi ser på et område som teater? Hvilke visioner og hvilken dynamik ligger der i det her oplæg på hele teaterområdet?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Nu kan jeg ikke huske sigtelinjerne udenad, jeg har dem ikke engang med herop. Men eksempelvis på de kunstneriske uddannelser, som jo også er teaterskolerne, vil vi sikre gode uddannelser med forskningsmuligheder, gode it-muligheder, altså alt hvad man har brug for på at udvikle sit talent. Det vil jo også være til fordel og gavn for teatrene i sidste ende, at de skuespillere, der kommer, er højtuddannede.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

I afsnittet om at styrke teatret nævner man jo netop de aftaler, der er indgået med flere partier om Det Kongelige Teater, og man omtaler også om de 6 mio. kr., der nu er blevet afgivet til Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab til børneteater og styrkelse af dansen. Det er det.

Hvor er visionerne og dynamikken henne, når vi så taler konkret teaterpolitik? De to ting er nævnt.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

En anden ting, jeg synes er både god og visionær, er, at man nu siger, at de store kulturinstitutioner, der ligger her i København, vil man have

mere ud i landet, så kulturen bliver for alle danskere. Det synes jeg er positivt og også visionært, at man siger, at de nu skal turnere mere rundt.

En anden ting, vi er meget glade for, er det nye nationale børneteaterensemble, som selvfølgelig skal være på en fast scene her i København, men som også vil komme rundt i hele landet. Det synes vi er positivt og også visionært og nyt.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det tak til ordføreren, og så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Jeg vil starte med at være positiv. De kulturpolitiske sigtelinjer, som regeringen er kommet med, indeholder en lang række pæne ord. Det kan være lidt vanskeligt at være uenig i, at man skal styrke talentet, og at man skal se fremad, og man skal være positiv, og hvad der nu ellers står.

Det, der er den store mangel ved sigtelinjerne, er, at de er fuldstændig blottet for handlingsinitiativer. Det kan man tage som et udtryk for, at regeringen ikke rigtig ved, hvordan man skal omsætte de pæne ord til handling, eller – hvad jeg tror er mere sandsynligt – at man er løbet tør for konkrete ideer og bare venter på, at valget skal komme. Og det gør vi andre sådan set også.

Men der er ét element i sigtelinjerne, som jeg synes er beskrevet rimelig fornuftigt. Det er spørgsmålet om kulturarven; der har vi fået lavet nogle meget fornuftige initiativer. Det skyldes måske, at hele grundlaget for initiativerne omkring kulturarven er blevet til under den forrige regering og først udmøntet efter valget.

Ellers er sigtelinjerne primært præget af værdidebat, og der vil jeg gerne sige et par ord om det jeg mener er det væsentligste; også omkring værdispørgsmålene. Det er spørgsmålet om partnerskaber. Jeg mener, det er vigtigt at understrege, at kulturen kan tilføre samfundet næring og vækstbetingelser for det gode livs vilkår. Kulturel udvikling skaber også en god samfundsdynamik og kan bidrage til erhvervspolitikken med en ekstra dimension.

Det er jo sådan, at i dag er kulturlivet meget afhængigt af markedet og den kommercielle kulturindustri. Film, bøger, musik, kunst m.v. produceres og distribueres af private foretageder på markedet. De fleste kulturskaber benytter sig af produktionsselskaber, forlag, gallerier og trykkerier for at nå deres publikum, så det

der med partnerskaber er jo ikke nyt, det er meget gammelkendt.

Det, der er opgaven, er, at vi som samfund skal have en kulturpolitik, der skaber veje forbi markedet for at distribuere kulturen, hvor markedet ikke selv kan løse det. Det er også derfor, vi igennem generationer har udviklet offentligt finansierede institutioner som biblioteker, museer, kulturhuse m.v.

Derfor vil jeg sige, at det, der er det afgørende, er, at kulturpolitikken bygger på et fundament, der sikrer tilstedeværelsen af en fri og uafhængig kunst, fordi det er det altafgørende for samfundet, og at den understøtter et veludviklet og mangfoldigt kulturliv. Det er det, der er statens opgave, og det er det, der burde have været indholdet af sigtelinjerne, at man har nogle visioner for, hvordan vi som stat, hvordan vi som samfund kan være med til at understøtte mangfoldigheden.

Kl. 11.10

Det, der desværre sker, er, at der bag de pæne ord fra regeringens side, når man skræller overfladen væk og går ind og ser på, hvad regeringen konkret gør, viser sig et andet billede, for en fri og uafhængig kunst er nemlig ikke en selvfølge. Det, som VK-regeringen f.eks. har gjort, da de manede til kamp mod smagsdommere og ekspertvælde, var, at man skar dybt i den eksperimenterende kunst ud fra det synspunkt, at det ikke kan være en offentlig opgave at støtte inferiøre tiltag eller, som det nu står i sigtelinjerne, middelmådigheden.

Konkret har man gjort det ved at skære i støtten til PEN. Jeg vil godt lige i parentes sige, at jeg går ud fra, at PEN søger igen, og jeg kan ikke forestille mig, at en borgerlig-liberal kulturminister ikke vil støtte PEN's arbejde for at understøtte fængslede forfattere og andre autorer, som har brug for hjælp rundtomkring i verdens diktorers fængsler – parentes slut.

Regeringen har også konkret skåret i portostøtten og dermed mindsket mulighederne for, at flest muligt kunne deltage i den offentlige debat og dermed give deres synspunkter til kende.

Så når man går ind bag de pæne overskrifter i regeringens sigtelinjer og skal se på, hvilket konkret indhold, regeringen giver det, ja, så er det præget af, at man under dække af nogle pæne ord skærer ned i de offentlige kulturbudgetter, og det er farligt, for når man skærer i de offentlige kulturbudgetter, så presser markedet sig frem, og hvad sker der, når markedet presser sig frem? Ja, så fremmer man den elitære kunst, den

etablerede kunst, de kendte kunstnere på bekostning af talenterne og talentmassen.

Det, der burde være grundlaget for den offentlige kulturpolitik, er – for at slutte af med Asger Jorns ord – at kvalitet kommer ud af kvantitativ overflod. Ergo: Vi skal støtte mangfoldigheden og underskoven af talenter og folk, der ønsker at udvikle deres talenter.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Naser Khader som ordfører. Nå, hvorfor ikke? Javel. Hvor er det dejligt, at man melder sig inden. Jeg bliver så forvirret.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg lagde mærke til, at hr. Ole Sohn i indledningen af sin ordførertale sagde, at der her i sigtelinjerne overhovedet ikke var nogen nye initiativer. Så vil jeg bare lige gøre opmærksom på – det kunne jo være, at hr. Ole Sohn måske ville kigge i sigtelinjerne en gang til – at der under hvert afsnit er en faktaboks, hvor der så står: Nye initiativer på vej – kolon, og så er der nævnt alle de nye initiativer. Så der er masser af nye initiativer, kan jeg betro hr. Ole Sohn, i sigtelinjerne.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jo, men det, jeg prøvede at skitsere, er, at når man går ind bag de pæne ord og skal se, hvad det så er, regeringen har gjort, når de har omsat de pæne ord – det er jo ikke første gang, regeringen kommer med pæne ord – så er det, at man under dække af det tilsyneladende meget fornuftige, at man ikke skal have smagsdommere, så skærer ned i støtten. Så etablerer man i øvrigt nye smagsdommere. Det gør enhver regering, og det gør den her regering også, det er bare nogle andre.

Så siger de, at man ikke må støtte middelmådigheden. Vi kan ikke få at vide, hvad middelmådighed er. Ja, det betyder selvfølgelig, at der færre penge til kunsten, og derfor er der færre, der kan søge. Det er jo regulært nok, men når man går ned bag ordene, så er det ikke nok, at man siger, at man har nogle initiativer, man skal også måles på sine handlinger, og det er her, jeg mener, at regeringen dumper.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Naser Khader.

Naser Khader (RV):

Lad mig indlede med at takke ordførerne fra Venstre og De Konservative for at tage initiativ til forespørgslen i dag. Baggrunden er måske en smule besynderlig. Det er jo ikke hver dag, man ligefrem skal hive kulturpolitiske visioner og målsætninger ud af denne regering.

I foråret ville kulturministeren ikke lave en kulturpolitisk redegørelse, selv om det fremgik af regeringsgrundlaget. Nu får vi så sigtelinjerne, og dem vil jeg gerne forholde mig til først.

Generelt indeholder sigtelinjerne mange plusord, noget som alle kan tilslutte sig, men de mange plusord mangler indhold. Kulturministeren spørger indledningsvis, hvem der ejer kulturen, og min umiddelbare kommentar var, at man i hvert fald ikke kan beskyldte regeringen for ejerskab.

I denne sammenhæng er titlen sigtelinjer også så meget sagt. Det er mere en redegørelse for initiativer, der er blevet udført, eller gamle planer, som af den ene eller den anden grund endnu ikke er blevet ført ud i livet. Det sidste skal man ikke nødvendigvis beklage. Jeg har især hæftet mig ved følgende områder:

Et par af områderne fylder næsten ikke noget i sigtelinjerne: Første område – kultur og erhverv. Andet område – medier. Tredje – kulturpolitik og ansvarsfordeling i lyset af strukturreformen. Og fjerde område – teaterområdet.

Kl. 11.15

Første område, kultur og erhverv, har to sider: kultur og erhverv og samspillet mellem det mere traditionelle kulturliv og kulturpolitik på den ene side og erhvervslivet og private aktører på den anden. Jeg vil koncentrere mig om det sidste.

Jeg har flere gange gjort den radikale holdning klar, senest ved forespørgselsdebatten om de private fonde, som vi tog initiativ til for nogle måneder siden.

Det Radikale Venstre hilser samarbejde og samspil mellem offentlige og private velkommen. Det er kun glædeligt, at private fonde og sponsorer engagerer sig i kulturlivet og tager ejerskab. Kulturlivet og alle tilskuere og tilhørere bliver beriget i mere end en forstand af de glade givere.

Men jeg har også understreget, at samarbejdet skal foregå på ordentlige vilkår. Kunst og kultur skal ikke tages som gidsel i den sammenhæng, og de samarbejdsformer, vi finder, skal kendetegnes ved de dyder, vi bygger den offent-

lige kulturpolitik på: åbenhed, offentlighed, armslængde og faglighed.

Politikere og de ansvarlige på institutionerne har pligt til at sørge for dette ikke kun over for kunsten og kulturen, men også over for de skatteydere, hvis penge de forvalter. I den sammenhæng har jeg kritiseret og påtalt nogle af de konkrete projekter, der er i gang for tiden, eksempelvis Bikubenfondens engagement i H.C. Andersen-året, hvor nogle af fondsmidlerne bruges som deciderede sponsormidler med hvad deraf følger af genydelser og synlighed. Det finder jeg er meget uheldigt.

Jeg vil samtidig understrege, at ikke alle fonde kræver det samme. Derfor er jeg også glad for, at vi nu i Kulturudvalget har igangsat en undersøgelse af området. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg gerne havde set en mere ambitiøs undersøgelse, der kan give håndfaste input om de kulturpolitiske og demokratiske problemer på området.

Mit primære sigte er konstruktivt og fremadrettet. Hvordan indretter vi samarbejdet bedst? Den skitserede undersøgelse er et skridt på vejen.

Området medier. For Det Radikale Venstre er public service det gennemgående tema i vores mediepolitik. Vores politik er baseret på, at medier er mere og andet end underholdning. Medier spiller en central demokratisk rolle. Vi skal have konkurrence, men konkurrencen skal være på kvalitet og nyskabelse, ikke på laveste fællesnævner og udjævning.

Derfor har vi heller ikke nogen principiel holdning til, om de enkelte medier skal være offentlige eller private. Vi er pragmatiske i den sammenhæng. Vi foretrækker den organisationsform og den type ejerskab, som vi tror bedst kan opfylde public service-forpligtelserne og udfylde den demokratiske rolle.

Hvad angår TV 2, er vi pragmatiske. Vi tror simpelt hen ikke på, at vi får bedre tv af at privatisere TV 2 på det nuværende grundlag. TV 2 er Danmarks mest sete tv-station i dag, og TV 2 leverer seriøs konkurrence til Danmarks Radio på nyhedsområdet.

Sidste område, jeg vil fokusere på, er ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Ja, det er der altså ikke tid til.

Naser Khader (RV):
... det er teatret. Det mangler også i sigtelinjerne. Og nu stopper jeg.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Det er bistre vilkår.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg vil gerne tage udgangspunkt i det her forslag til vedtagelse, hvor hr. Naser Khader jo er medforlagsstiller. Der står, at man ønsker at tage kulturpolitiske tiltag, der kan give vækstlagene bedre økonomiske vilkår.

Jeg vil da meget gerne høre lidt mere om de her nye kulturpolitiske tiltag. Er det eneste bud, I har, at øge den offentlige kulturstøtte, eller har I et alternativt bud?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg må lige henstille – det er alle de regibemærkninger, jeg skal komme med i dag – at man ikke må bruge direkte tale. Det er ganske uparlamentarisk.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Vi mener ikke, at penge kan løse alle problemer, men der er nogle områder inden for vækstlag, hvor der er behov for penge. Eksempelvis på teaterområdet, som jeg ikke nåede at komme ind på. Der havde vi med på vores finanslov et forslag om at støtte vækstlaget med 10 mio. kr., når det drejer sig om teaterområdet. Det er et eksempel på det.

Kl. 11.20

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Et andet sted skriver I, at I vil arbejde for en styrkelse af de danske public service-medier. Det synes jeg gerne, vi vil have uddybet. Hr. Naser Khader var lidt inde på det i sin ordførertale, men jeg vil da meget gerne høre, hvor høj en licens De Radikale er villige til at acceptere?

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg forstod ikke spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

I forslaget til vedtagelse står hr. Naser Khader bag, at man ønsker at udtrykke respekt for armslængdeprincippet. Det gør vi alle. Men når man opfordrer til en respekt, så må det jo bero på, at der er nogle eksempler på, hvor man ikke

har respekteret. Jeg vil gerne have sådanne eksempler.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Et eksempel på, hvor det nærmer sig grænsen, er hele den sag, der handler om PEN. Det er et konkret eksempel.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg vil gerne fortsætte der, hvor fru Carina Christensen blev stoppet. Når De Radikale ønsker at styrke public service-medierne, skal det så ske inden for den licensramme, vi kender, med nogle mere skrappe krav til indholdet, eller betyder det, at man skal have stillet flere licensmidler til rådighed?

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Det er inden for den ramme, vi har i dag. Men det, vi godt kunne tænke os med hensyn til public service, er, at vi får sådan et public service-effersyn på både radio- og tv-området. Vi vil gerne have undersøgt, om betingelserne er klare nok for alle institutioner, og om de er dækkende og relevante, om de bliver overholdt, og hvordan vi sikrer os, at de bliver overholdt. Det kunne vi egentlig godt tænke os at man ser på.

(Kort bemærkning).

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Naser Khader med hensyn til der, hvor der i forslaget til vedtagelse står, at der tages nogle kulturpolitiske tiltag, der kan give vækstlagene bedre økonomiske vilkår. Hvad er det for nogle bedre vilkår, der skal skabes? Hvor mange kroner taler vi om i det hele taget?

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Ærlig talt, jeg forstod ikke spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg henviste til, at der i næstsidste pind i forslaget til vedtagelse står, at der skal tages nogle kulturpolitiske tiltag, der kan give vækstlagene bedre økonomiske vilkår. Så spørger jeg: Hvad handler det om helt konkret? Og hvor store midler er det, der skal forøges med?

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jamen de forskellige partier, der står bag denne vedtagelse, har forskellige præferencer. Jeg nævnte tidligere i mit svar til fru Carina Christensen, at vækstlaget på teaterområdet er et godt eksempel. Der havde vi blandt vores finanslovønsker et ønske om 10 mio. kr. der.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

O.k., så får hr. Flemming Damgaard et spørgsmål til.

(Kort bemærkning).

Flemming Damgaard Larsen (V):

Vil det sige, at hele Det Radikale Venstres kulturpolitiske program er 10 mio. kr. ekstra til teaterområdet?

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Nu bad spørgeren om et konkret eksempel, og det kom jeg med. Vi kan godt gå hele området igennem, men det kan jeg ikke gøre her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Ja, skal man forstå det sådan, at TV 2 ikke må lave quizprogrammer og underholdningsprogrammer? Det var mit ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål var det, som fru Carina Christensen stillede, nemlig hvor høj licens De Radikale vil være med til at acceptere, der betales?

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Licensen skal holdes inden for de rammer, der er i dag. Men hvis TV 2 skal udbygge deres programmer, og hvis de har behov for kapital, mere kapital, så kan de faktisk gøre det inden for rammerne i dag. Der er intet, der hindrer TV 2 i at samarbejde med virksomheder i dag, hvis de har behov for risikovillig kapital. Så jeg forstår ikke, hvorfor man skal gå ind på en diskussion om licens her. De kan gøre det på nuværende tidspunkt på anden måde.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Grunden til, at jeg spørger, er at få Det Radikale Venstres syn på den her sag, for de rammer, der ligger i dag, er jo lavere. Derfor kunne jeg godt

tænke mig at få hr. Naser Khaders svar på det her.

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Rammerne ligger lavere i forhold til hvad? De rammer, der er i dag, er gode nok. Vi har ikke ønske om at forhøje licensen. Det har vi ikke sagt eller udtrykt nogen steder.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Det papir, ministeren sendte over som grundlag for den her debat, er jo stort set indholdsløst, og det forslag til vedtagelse, som regeringspartierne sammen med Dansk Folkeparti har fremlagt, er også stort set uden indhold.

På en enkelt strækning har det dog indhold, desværre notorisk, faktisk forkert indhold, nemlig en påstand om, at man søger højere kvalitet. I praksis gør man det modsatte, fordi man gennem privatisering og kommercialisering af f.eks. TV 2 vil sikre en lavere kvalitet. Det er en kendsgerning, som jeg ikke mener kan bestrides.

Men fru Carina Christensen har et andet kvalitetsbegreb, det erkender jeg, end vi andre. Hun ser den tendens, hvor det går i retning af mere og mere underholdning af stadig faldende kvalitet, som udtryk for kvalitet, og det vil hun gerne have mere af.

Jeg kunne også høre på det spørgsmål, hr. Eyvind Vesselbo stillede for et øjeblik siden, at det også er hans kvalitetsopfattelse. Det er jo sådan set det eneste punkt af egentligt indhold, som er i regeringspartiernes forslag til vedtagelse, så det er jo i sig selv hurtigt kommenteret.

Men så ser jeg, at denne her debat har afsløret, at går vi bag om ministerens redegørelse og ind i realiteterne med hensyn til den politik, han fører, så er han i hvert fald på to områder på vej ind i uoverstigelige vanskeligheder. Han har to store projekter på bedding, som begge to kun vil føre til gråd og problemer for ministeren selv.

Det ene er afskaffelsen af portostøtten og dermed forbundne ekstraudgifter, som er væltet over på vores foreningsliv her i Danmark, og som jeg gjorde opmærksom på ved indledningen af debatten, som hr. Eyvind Vesselbo så udmærket og så præcist har beskrevet i en artikel i Århus Stiftstidende den 16. april.

Jeg vil egentlig gerne bede ministeren redegøre for, hvordan status er på den sag. Er ministeren enig med hr. Eyvind Vesselbo? For hvis ministeren er det, så må han jo også erkende, at den ordning, han har gennemført, ganske enkelt ikke duer.

Jeg vil også bede ministeren meget præcist besvare det spørgsmål, som fru Mette Frederiksen også stillede, nemlig om det er kommet der til, hvor ikke engang de 32 mio. kr., der skulle være et lille plaster på såret til i det mindste nogle af bladene, er noget, ministeren kan løse.

Der er jo ingen tvivl om, at dette med portostøtten er et markant eksempel på den borgerlige kulturpolitik, der går ud på, at det, der er private midler til, det, som store virksomheder f.eks. vil gå ind og sponsorere, er den kultur, der kan blive tilbage. Den folkelige kultur derimod, den kultur, der ligger i foreningerne, den kultur, der ligger i de vækstlag, som er på vej til at udvikle talent og nye udtryksformer, den skal ikke støttes. Den skal kvæles. Det er jo det, der er indholdet.

Når det gælder TV 2, vil jeg godt bede ministeren nu forklare, hvem det er, der skal købe TV 2. Vi har fået en garanti fra Dansk Folkeparti for, at det ikke skal være Murdoch, og det skal ikke være Berlusconi.

Så fik vi noget, der måske ligner en halv garanti for, at det ikke skulle være Berlusconi fra den konservative ordfører. Tværtimod fik vi, hvad der absolut ikke var nogen garanti, men en klar melding om, at det sagtens kunne blive Murdoch, det kunne sagtens blive et stort udenlandsk mediemonopol.

Vi må nu se i øjnene, at regeringen rent faktisk har en plan, der går ud på, at TV 2 kan have hos et engelsk eller amerikansk mediemonopol. Jeg synes ærlig talt, det er vigtigt, at ministeren gør rede for, hvad det egentlig er, man her har rodet sig ud i. Hvordan kan ministeren lave en særregel i et udbud, hvor der står, at lige præcis den italienske statsminister eller hans selskab ikke må købe? Det ville jo være fuldstændig totalt i strid med EU-retten, hvis man anførte en bestemt person i udbudsmaterialet, som ikke måtte byde på det. Så er man simpelt hen ganske enkelt ude i noget totalt nonsens fra regeringens side.

Kl. 11.30

Så jeg mener simpelt hen, at der er to store kulturpolitiske flagskibe, som ministeren har søsat, som ganske enkelt er i færd med at synke. Man kan jo så måske håbe, at ministeren bliver

stående på agterdækket og følger med sit skib ned.

Bodil Kornbek (KD):

Hvad er sigtelinjer? For det første handler politiske sigtelinjer om visioner og nytænkning på et politisk område, og det bærer oplægget ikke præg af. I store træk er oplægget jo en masse ord om, hvad der er sket og sat i gang, og at der er sket noget, hersker der ingen tvivl om. Der er jo gjort en indsats for musikken, på sprogområdet, for idrætten med en eliteidrætslov og også for hele kulturarven.

Det, jeg undrer mig over, er, hvorfor ejerskabsproblematikken er så central for den borgerlige kulturpolitik. Kultur handler jo også om at skabe stemninger, følelser og refleksion. Det er jo kunstneren, der udtrykker en mening enten via teater, musik, litteratur og billede, mens det er mig som modtager, der bruger kunstnerens udtryk. Hvad er det så, jeg har ejerskab på, og er det et væsentligt spørgsmål? Det bliver det, hvis man gør kulturen til et investeringsobjekt.

Kultur er også en måde at promovere og sælge Danmark på, men det må aldrig blive en kulturpolitik grundlæggende formål at skulle agere salgsvare. De fremlagte sigtelinjer afspejler, vil jeg sige, et erhvervsøkonomisk kultursyn, hvor man får den opfattelse, at dansk teater, litteratur, musik, film osv. nærmest indgår i velplanlagte salgsstrategier over for internationale virksomheder og erhvervslivet generelt.

Det, jeg savner fra ministeren, er en erkendelse af, hvad det er, kulturen giver os i vores dagligdag. Hvorfor er det, vi rent menneskeligt og samfundsmæssigt har brug for kulturen? Hvad er det, kulturens egenverdi består i? Det, jeg taler om, er egentlig en grundlæggende debat om, hvilket kultursyn der skal være samfundsbærende. Og ser vi mere konkret på de enkelte sigtelinjer, så er det et tankevækkende lighedstegn, der bliver sat mellem kvalitet og talent.

Det er betænkeligt, at der er så konsekvent et fokus på talentudvikling og støtte til enerne. Kulturpolitik er også for bredden og det folkelige, hvis opretholdelse og udvikling står uafhængigt af talenternes succes eller ej. Jeg mener netop, at det er en kulturpolitisk opgave at sikre mangfoldigheden, herunder vækstlaget.

Vækstlaget danner rekrutteringsgrundlaget for den fremtidige kultur, herunder de fremtidige talenter, men mulighederne for udfoldelse og udvikling stemmer ikke overens med det potentiale, der er til stede. Der mangler generelt et

bud på, hvad regeringen vil gøre for den eksperimenterende kultur og for at sikre vækstlaget fremover. Herunder er visionerne for teatret spinkle og følger under ingen omstændigheder op på de debatter, vi har haft i Folketinget om fremtidens teater.

Kristendemokraterne er enig med kulturministeren i, at erhvervslivet og kulturlivet begge har fordele af at etablere samarbejde på forskellige fronter, men de nye samarbejdsvilkår udfordrer uundgåeligt den offentlige kulturpolitik, der må være med til at sikre, at det fortsat er kulturinstitutionerne, der sætter deres egne grænser og retningslinjer for, hvornår og hvordan der kan indledes samarbejde med erhvervslivet.

Men begynder vi at tale om at gøre virksomheders donationer til kulturinstitutioner fradragsberettigede, så må vi samtidig vurdere, hvorvidt det ikke blot betyder flere penge i såkaldte sikre investeringer. Det provenu, staten mister ved at gøre donationer fradragsberettigede, kunne jo komme det mindre kommercielle kulturliv og herunder vækstlaget til gavn.

For Kristendemokraterne er det vigtigt, at vi ikke kun ser de positive elementer i at gøre kunsten mindre afhængig af offentlig støtte, og denne nuancering mangler. Der står i sigtelinjerne, at ministeren vil bidrage til, at befolkningen i alle egne af landet har mulighed for kulturelle og kunstneriske oplevelser af høj værdi. Ja tak, men det sker jo ikke kun ved, at man er beskuer og betragter kulturen, men det sker i allerhøjeste grad ved, at man er aktiv, at man er en del af det, fordi det skaber ejerskab til kulturen, og det er det, Kristendemokraterne vil fremme.

Kl. 11.35

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gøre det kort, for det har jo været en noget diffus debat, må man sige – ikke helt med udgangspunkt i sigtelinjerne, men sådan med spredte fægtninger og spredede glæder fra forskellige sider. Det ville kræve en debat, som ville tage mange dage, hvis man skulle komme ind på alle de emner, så lad os nu holde os til det, vi skal diskutere i dag, nemlig regeringens kulturpolitiske sigtelinjer.

Der har været mange kommentarer. En af de kommentarer, der har handlet om lidt af det essentielle i de ting, som vi har fremlagt, har handlet om forholdet mellem kvalitet og talentpleje.

Vi tør nemlig sige fra denne her regerings side, at vi vil middelmådigheden til livs. Vi tør sige, at der skal være en anden form for kvalitets-

orientering. Vi tør sige, at der skal sættes parametre op for, at ofte når man giver i kulturpolitik, så er det til det spektakulære, til enerne, til dem, som vil gøre noget for det danske samfund.

Men det er ikke i modsætning til en kulturpolitik, som sikrer, at der er plads til talenterne; som sikrer, at der er plads til uddannelsen; som sikrer, at der er plads til udfoldelsesmulighederne. De to ting må jo gå hånd i hånd, og så bygger man op, så der er specielt god plads til dem, som vil udrette noget for det danske samfund.

Så har der været en debat, en teknisk debat, jeg dog alligevel bliver nødt til at kommentere, omkring indholdet i sigtelinjerne. Vi har jo valgt at sige, at vi vil have de her sigtelinjer, fordi vi vil have en redegørelse, som arbejder fremad. Vi kunne jo godt stå her og fortælle en masse ting om alle de gode ting, som vi har lavet i de sidste 2½ år. Der er mange, skal jeg love for, og der er sket meget på kulturområdet i en positiv, konstruktiv retning, men det vil virke for tilbagekuende, for vi er interesseret i en debat, som kigger fremad, så man kan se, hvad det er for et samfund, vi vil have på kultursiden.

Så er der hele diskussionen om markedets indflydelse, kultur og erhverv, som jo også har været trukket frem af et par af ordførerne. Jeg tror, at man skal passe på med jomfrueligheden. Jeg tror, at der i den verden, vi lever i i dag, altid vil være synergier, og der vil altid være overspringssituationer, hvor man nærmer sig hinanden fra kultur- og erhvervsside, og der vil helt klart være positive, konstruktive muligheder ved, at man laver et samarbejde mellem kultur og erhverv.

Det betyder jo ikke, at erhvervslivet skal overtage kultursektoren – det er derfor, vi har et meget højt støtteniveau i det danske samfund med hensyn til offentlige kulturmidler – men det er et spørgsmål om, om man kan lære af hinanden, blive inspireret af hinanden og indgå nogle partnerskaber, som vil være til gavn for kulturen og for øvrigt erhvervslivet.

Så var der spørgsmålet omkring bladportoer. Den debat har jo også her i dag været fuld af en hulens masse misforståelser. For det første er det sådan, at i et demokrati som det danske har alle uden undtagelse lov til at udgive de blade, de selv vil, og alle uden undtagelse har lov til at sende de blade ud, de selv vil, og alle de foreninger, SiD og HK og den lille spejder, kan sende alle de blade ud, de selv vil. Vi lever nemlig i et demokrati.

Men vi har så valgt, helt uhejligt for hele den vestlige verden, at sige: Jamen der er alligevel nogle typer blade, vi godt vil støtte ved at give en portostøtte, som næsten svarer til den portostøtte, de fik før. Det handler bl.a. om kulturblade, idrætsblade, miljøblade og andre blade af den slags, foreningsblade, som er væsentlige for de organisationer.

Så knytter man det sammen – jeg ved ikke, om det er en bevidst misforståelse eller ej – med den politik, som Post Danmark har gennemført, hvor man har indført nogle nye aftaler som distributører i forhold til foreningerne. Men det har jo ikke noget at gøre med demokrati eller med anslag mod ytringsfrihed. Det har noget at gøre med Post Danmarks private forretning, hvor vi jo ikke – jeg tror ikke, der er nogen, der i hvert fald vil råde os til det – går ind og blander i deres virksomhed i form af at sige, hvordan de skal opføre sig. Det ville i hvert fald være et indgreb i markedsökonomien, og jeg tror kun, det ville være den yderste venstrefløj, som ville kunne tilråde det. Så vi værner om ytringsfriheden.

Jeg synes, man skal passe på proportionerne i sådan en debat. Vi lever i et meget, meget privilegeret samfund. Der er vel et mindretal af verdens lande, som er reelle demokratier, og dem hører vi heldigvis til. Så synes jeg, det er helt ude af proportion at tale om anslag mod ytringsfrihed, fordi regeringen ud fra en logisk holdning har sagt, at det ikke er alle blade, der skal have portostøtte, men ud fra en logisk holdning skal alle have lov til at sende alle de blade ud, de selv vil.

Kl. 11.40

Den sidste del af debatten, der blev berørt, har jo været hele TV 2-debatten. Vi mener klart, at vi har skabt mangfoldighed, pluralisme i det danske mediebillede.

Vi fik skabt en reel situation, hvor vi for første gang har skabt en mulighed for, at man kan lytte til forskellige typer radiostationer. Og som den konservative ordfører var inde på, så lytter over en million til eksempelvis Sky Radio, lidt under det lytter til Talpa Radio, som var den anden station, der vandt.

Det er da et gennembrud for ytringsfriheden. Og i stedet for at have den der bedrevende hovskisnovskiholdning, at åh, det er ikke så godt, fordi de sender musik osv., så skal man da være glad for, at danskerne nu har nogle andre muligheder for at lytte til radio, samtidig med – og der havde den konservative ordfører også ret, som hun havde på så mange andre punkter

– at man sender en nyhedsmængde, som svarer til den nyhedsmængde, man sender i Danmarks Radio, nemlig 1.000 timer. Det er flot, det er godt, det er mangfoldigt.

På TV 2-siden er det sådan, at vi har spurgt, hvad det er for en speciel situation, vi er i. Vi er i en situation, hvor rettighederne kommer til at koste mere og mere; vi er i en situation, hvor blandingsøkonomien er under pres, fordi statsstøtten viser, at Kommissionen interesserer sig for den blanding af offentlig økonomi og licensøkonomi, der er i det danske samfund.

Lad os nu se, hvordan den sag ender. Hvis den ender med, at vi taber, så er det jo endnu et godt argument for, at det er en god idé at privatisere TV 2. Og vi privatiserer kun TV 2, fordi vi forbedrer kvaliteten i TV 2. Igen: pas nu på med dommedagsprofetierne. Vi nærmer os en situation, vi har i alle andre dele af verden. Der er ikke nogen andre lande, som har to offentlige stationer, som vi har, og der er kun fem eller seks lande, som har én offentlig station, som vi har.

Så vi er stadig væk i en meget privilegeret situation, hvor vi har stillet barske, barske krav til Danmarks Radio, barskere, end der nogen sinde har været stillet før, med hensyn til indhold, journalistik og objektivitet, og det vil vi også gøre til TV 2's nye ejere, barskere end dem, man har i dag.

Så man kan være ganske tryk ved kvaliteten. Man kan være ganske tryk ved pluralismen. Vi prøver at kigge fremad i stedet for at kigge tilbage. Det synes jeg for øvrigt, der desværre lidt har været en tendens til. Man kigger hele tiden tilbage, tilbage, tilbage i stedet for at se frem på de muligheder, der f.eks. er inden for medieområdet, hvor mangfoldigheden og globaliseringen betyder, at alle mennesker i dag via nettet og satellitter nu har mulighed for at tage en mangfoldighed af forskellige kanaler. Og der er det vigtigt, at vi ruster det danske TV 2 til den markedssituation. Det gør vi ved en privatisering, som vil finde sted i år.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er der et par korte bemærkninger til ministeren.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren, dengang man vedtog at fjerne portostøtten, var klar over, at det ville få den følgerkning, at taksterne så ville blive forhøjet med et meget

stort yderligere beløb som følge af beslutninger i Post Danmark. Mit spørgsmål til ministeren er – og nu vil jeg bede ministeren svare, vel vidende at ministeren har et ministeransvar over for Folketinget: Vidste ministeren eller vidste ministeren ikke dengang, hvad der ville ske med taksterne?

Det er et meget afgørende spørgsmål. For ministeren var jo ude i det rene hykleri med, at det var alle mulige andre, der havde truffet nogle onde beslutninger henne i Post Danmark. Men ministeren vidste det jo godt.

Jeg vil være meget interesseret i at høre ministerens svar på det spørgsmål.

Og så vil jeg bare bede ministeren besvare det enkle spørgsmål: Hvem kan og hvem kan ikke købe TV 2?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det ville jo være rart at vide for hr. Keld Albrechtsen, hvad jeg vidste, og hvad jeg ikke vidste. Hr. Keld Albrechtsen er velkommen til at komme ind i min hjerne og granske den på et tidspunkt. Men jeg kan betro hr. Keld Albrechtsen, at det var en lovgivning, som foregik i et andet ministerium, nemlig i Trafikministeriet. Derfor var vi ikke involveret i den sag i Kulturministeriet, så mit vidensniveau var ikke så højt som det, hr. Keld Albrechtsen antyder nu her.

Det, som jeg kan henholde mig til som kulturminister, er den pulje, der er under Biblioteksstyrelsen og som hører til i Kulturministeriet, på et par og tredive mio. kr., hvor vi har som mål at kunne give næsten det samme tilskud til en kategori af foreningsblade, som der var før. Så den debat er jo gået helt ud af proportion. Man mister, kunne jeg forstå på en af ordførerne også i dag, helt op til 400 mio. kr.

Jeg vil lige minde om, at på finansloven – nu har jeg ikke lige sagen her, for som sagt hører den ikke til kulturministerens område – sparede man i Trafikministeriet 180-190 mio. kr. på det her, nemlig ud fra en retlinet ideologisk tankegang om, at hvis man udgiver et blad, så skal man selvfølgelig selv betale porto for det. Det er jo bl.a. derfor, at man er medlem af en forening.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at hvis man ikke vidste det, så er det jo en renlivet skandale. Man vedtager altså dramatiske konsekvenser for alle bladene uden

overhovedet at vide, hvad det er, man foretager sig. Det vil jeg sige at jeg har meget svært ved at forestille mig.

Kl. 11.45

Men den anden mulighed er jo også ganske alvorlig. Det er den mulighed, at man godt vidste det, men at ministeren står her og siger til Folketinget, at man ikke vidste det. Det er jo derfor, jeg sagde det med ministeransvarlighedsloven, kan jeg sige til ministeren.

Jeg ville gerne spørge, om jeg kan få tilsagn om en grundig redegørelse for, hvornår trafikministeren og kulturministeren vidste, hvilke konsekvenser det her ville få, for nu synes jeg, at ministeren er på vej ud i nogle vanskeligheder, der minder om forsvarsministerens.

Så må vi jo bare konstatere, at ministeren er fuldstændig på herrens mark, når det gælder salget af TV 2, og hvem der kan få lov til at købe. Nu er han helt ude af stand til at svare.

Hvorfor er han ude af stand til at svare? Det er lige præcis, fordi han ikke kan sikre sig imod, at Berlusconi køber TV 2, han ikke kan sikre sig imod, at Murdoch køber TV 2, for hvis han forsøger det gennem listige formuleringer i udbudsmaterialet, så vil det være i strid med EU-retten. Derfor er ministeren ved at bortskænke TV 2 til kræfter i udlandet, som vi jo alle sammen helst vil være fri for at se yderligere tage magten over det danske mediemarked.

Det har vi også fået afklaret i dag, og også på det punkt vil jeg spørge ministeren: Kan vi få en grundig redegørelse for: Hvem må, og hvem må ikke få lov til at købe TV 2?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det er godt, at vi har indignerede og engagerede folketingsmedlemmer.

For at slå det fuldstændig krystalklart fast, så er regeringen af den opfattelse, at det er en rigtig god idé at fjerne portostøtten. Det er en rigtig god idé, for når man har et foreningsblad, så udgiver man sine egne blade, og man finansierer selv udgivelsen af de blade.

Så har vi af kulturelle hensyn valgt at lave en pulje for at støtte udgivelsen af nogle bestemte kategoriblade.

At man i Trafikministeriet havde en pulje, og at man valgte at fjerne den pulje, er en beslutning, jeg støtter som regeringsmedlem, og hele regeringen bakker selvfølgelig op om trafikministerens beslutning.

Hvad Post Danmark så laver bagefter, og hvordan de driver deres forretning, er det jo op til Post Danmark selv at afgøre. Det er heldigvis ikke op til os som folketingsmedlemmer at afgøre, hvordan de driver forretning, det er de bedre til, end vi er.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er enig i, at spørgsmålet om portostøtten måske ikke er et hjørne af det kulturpolitiske sigte, men jeg er nødt til lige at gøre en enkelt bemærkning til det, for når ministeren siger, at det er op til Post Danmark selv, så er det ikke korrekt.

Staten er hovedaktionær i Post Danmark, og staten har hidtil haft den opfattelse, at der skulle laves en ordning, sådan at Post Danmark bragte blade ud til en fair pris, en støttet pris. Det har man vidst hele tiden, og man har også kendt konsekvensen af, at man ophævede den statslige del af støtten, nemlig at så var Post Danmark heller ikke forpligtet længere. Så man har kendt de fulde konsekvenser af det. Bare vi er enige om dét.

Jeg vil gerne sige om det der med ikke at give støtte til blade, at det er en del af Foreningsdanmark, som regeringen så har valgt at skrotte. Det er klart, at det jo giver en nedgang for demokratiet, for så er det jo et spørgsmål om ensgepung, hvor meget man har mulighed for at komme ud. Til gengæld synes regeringen, at det er fint, at de store supermarkedskæder kan få statsstøtte til at udgive reklametryksager. Det er jo altså sådan set et meget fint billede på nogle forskellige politiske holdninger.

Det var sådan set ikke mit spørgsmål, det går i en helt anden retning. Jeg vil gerne have ministeren til at svare på: Når man nu siger fra regeringens side, at man vil støtte det spektakulære, hvad er så grunden til, at man nedlagde udviklingsfonden, som netop støttede det spektakulære?

Jeg vil også gerne have ministeren til lidt nærmere at begrunde: Hvad er middelmådighed?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Med hensyn til kommentarerne om bladportoen er jeg enig med SF's ordfører i, at det jo ikke rigtig har noget med de kulturpolitiske sigtelinjer at gøre, og derfor kan jeg da kun give SF's ordfører ret i, at det jo ikke er en debat, der hører hjemme her. Debatten om afskaffelsen af puljen

må man tage med trafikministeren, og hvis man vil have nogle andre kriterier for puljen, så er man velkommen til at tage den med undertegnede som kulturminister.

Med hensyn til det spektakulære så handler det jo om det spektakulære, kvalitative, nyorientering og nybruddet. Det er der plads til.

En af årsagerne til, at vi har de 40 mio. kr. i Kunstrådet, er jo, at vi vil give plads til noget, som bryder grænserne ned, og en af årsagerne til, at SF også er med i den aftale, er, at vi giver plads til, at det ikke var de traditionelle fire forskellige bokse, vi delte kulturen op i, men at man også som kunstner kunne bryde over de ting og lave nogle spektakulære ting, som gik på tværs af musik, billedkunst osv. Det har man så også mulighed for med den nye lov om Kunststyrelse og Kunstråd, hvor man har en fri pulje, som man kan bruge til de ting.

Kl. 11.50

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er helt med på, at der er en pulje til frie midler i Kunstrådet, men det var argumentationen om, at staten mindsker sit økonomiske engagement i kulturlivet og så tror, at man kan få mere rum til det spektakulære. Selvfølgelig kan man ikke det.

Der er jo en konsekvens, og det er derfor, jeg forsøger at få frem, at regeringen ikke bare kan komme – ja, det kan den jo tilsyneladende godt – med runde pæne ord. Man er nødt til at måle det på handlinger. Det er derfor, der er en vis divergens mellem de runde ord og handlinger, og det har jeg så fået bekræftet der er.

Til gengæld har jeg ikke fået svar på den anden del af spørgsmålet: Hvad er middelmådighed?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Middelmådighed er den midterlinje, som vi jo ellers er så gode til i Danmark, hvor man følger mainstream og blot laver noget, som er nogenlunde. Men det er sådan, synes jeg, og synes regeringen, at når man giver kulturpenge, så skal det være til noget, som er kvalitativt anderledes end det middelmådige. Det er jo hele tiden et spørgsmål om prioritering.

Kulturpolitik for denne regering er et opgør med værdirelativismen, er et opgør med den tro på, at alt er lige godt. Det er et opgør med den tro på, at blot fordi man kalder sig selv kunstner,

så er man kunstner. Derfor handler det om en benhård prioritering af de midler, vi har til rådighed, ud fra den betragtning, at vi vil fremme talentudvikling, og at vi vil gøre noget for de mennesker, som virkelig betyder noget kunstnerisk for det danske samfund. Så det er et opgør med middelmådigheden.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Først en kommentar om Sky Radio. Altså Det Radikale Venstres kritik af Sky Radio har ikke været rettet mod, hvad Sky Radio gør, for det har den gjort inden for lovens rammer. Det, kritikken gik ud på, er, at man har været for dårlig til at lave public service-kontrakten, hvor man bl.a. skriver 1.000 timers magasin, men ikke nævner nyheds- og aktualitetsmagasinprogrammer, og derfor er Romantica eksempelvis kommet ind under magasiner.

Det er det, kritikken går på, og det har ikke noget at gøre med at være hovskisnovski over den musik, der bliver sendt på Sky Radio. Det, kulturministeren oprindeligt sagde om Sky Radio og den femte radiokanal, var, at den skulle give Danmarks Radio konkurrence på nyhedsområdet, og kulturministeren har flere gange sagt, at han er skuffet. Er kulturministeren stadig væk skuffet over Sky Radio og dens manglende konkurrence på nyhedsområdet med Danmarks Radio? Et lille spørgsmål i denne omgang.

Et andet spørgsmål: Er kulturministeren enig med sin partifælle fru Carina Christensen i, at hvis nu Murdoch eller Berlusconi leverer varen, så har man ikke nogen problemer med, at de køber TV 2?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Med hensyn til Sky er situationen jo den, at da vi udbød de to kanaler sidste sommer, fik vi jo mulighed for et monopolbrud, fordi vi stillede krav om 1.000 timers nyheder på Sky Radio. Det betyder, at man sender nyheder hver halve time på en anderledes måde og med en anden indgangsvinkel. Det samme gør Talpa for øvrigt, og det har også betydet, at de andre radioaktører, der eksisterer, SPS-radio, som står for Voiceradioerne, Radio 2, sender nyheder, som er lavet af et dagblad, nemlig Berlingske Tidende.

Det vil sige, at der er kommet en reel form for pluralisme på radionyheds siden, som man ikke har haft før. Det bør man være glad for og begej-

stret for, fordi vi alle sammen i hele landet har skullet lytte til Danmarks Radio. Det er meget københavnerfikseret, når nu nogle københavnere, både politikere og nogle dagbladsjournalister, på et par enkelte dagblade har skrevet om de her ting, for de har glemt, at man ikke har haft den mulighed i hele landet at lytte til et alternativ til Danmarks Radio. Det har vi jo haft i København i mange år ved hjælp af nogle kommercielle radioer, men det har man altså ikke haft i hele landet.

Det er det, man nu får mulighed for ved en stærk radio i hele landet og forhåbentlig ved opbygning af et helt andet lokalradionet, som betyder, at man via network kan etablere nogle stærke radiostationer, som kan konkurrere med Danmarks Radio på kvalitet, nyheder, musikprogrammer, journalistiske programmer osv.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg fik ikke svar på det første spørgsmål om Murdoch eller Berlusconi. Hvis de leverer varen, er det så o.k., at de køber TV 2?

Kl. 11.55

Mit andet spørgsmål handler om noget helt andet, nemlig om, at kulturministeren skriver i sigtelinjerne, at hele landet skal have adgang til kulturpenge. Så spørger jeg: Hvorfor går ministeren ikke videre og har en holdning til den kommende struktur? Hvorfor siger ministeren ikke ingen struktur uden kultur? Især på teaterområdet har vi virkelig behov for en afklaring af finansieringskilder, prioriteringer, målsætninger, ansvar, myndighed. Kunne det ikke være relevant, at ministeren havde råbt højt om strukturreformen eller i hvert fald havde nævnt den i sigtelinjerne?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Ja, det er relevant. Derfor arbejder vi meget ihærdigt med et forslag til, hvordan den nye struktur skal se ud, når regeringen sandsynligvis i slutningen af næste uge fremlægger sit forslag til en ny strukturreform. Der vil kulturområdet spille en vigtig rolle. Vi har været igennem en øvelse internt om, hvordan vi synes, at det vil komme til at se ud. Jeg synes, at det nu er landet ekstremt fornuftigt, så det vil betyde et løft for kulturen både lokalt og nationalt. Hr. Naser Khader kan virkelig glæde sig til, at vi præsenterer vores oplæg, og jeg er sikker på, at han vil være meget begejstret.

Med hensyn til TV 2-spørgsmålet: Vi fremlægger vores forslag til en salgsproces, når statsstøttesagen er overstået, den statsstøttesag, som jo er opstået på grund af blandingsøkonomien, og som vi vil komme helt fri af, når vi får privatiseret TV 2.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Der er sådan flere områder, jeg egentlig godt kunne tænke mig at berøre, men man har jo ikke så meget tid.

Jeg vil prøve at tale om det erhvervsøkonomiske kultursyn, som jeg siger ligger ind over de her sigtelinjer. Som jeg jo har gjort opmærksom på i min tale, synes vi også, det er vigtigt, at man kan få noget af det, men hvor går grænsen for ministeren i det her?

Vi laver jo skattefordele, og jeg kunne også læse, at man nu vil lave nogle virksomhedsdonationer med fradragsberettigelse osv. Men hvor går grænsen? Hvad er det, der skal styre kulturpolitikken? Det er vel ikke ligegyldigt, hvordan samarbejdet bliver.

Et andet område er om det med talent, satsning på talenter. Det synes jeg er fint, men talenterne kommer jo ikke af intet. De kommer jo netop af, at der har været en stor kulturpolitisk satsning på mangfoldigheden og på bredden, så de dermed også er blevet næret til at kunne komme frem og få udfordret og brugt de talenter. De kommer ikke af ingenting. Hvordan skal vi sikre fremtidens nye talenter, der gerne skulle komme frem, hvis man ikke også har en meget klar linje og også økonomiske tiltag i forhold til bredden og dermed også til at finde fremtidens talenter?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Bredden er utrolig vigtig i en fødekædeproblematik. For ligesom at illustrere det foregår det jo på den måde, lad os tage musikken som eksempel, at vi starter med, at vi har en bred underskov af børn, der går i musikskole. Det er der flere hundredtusinder børn der gør. Mange benytter sig af de rytmiske instrumenter. Vi vil også gerne have kanaliseret nogle flere ressourcer over til de klassiske instrumenter.

Så vi starter altså hele breddearbejdet ved at fokusere på, hvordan man får drejet fokus over mod talent og mod dem, som det danske samfund har brug for siden hen i symfoniorkestre til at spille både rytmisk og klassisk musik. Så

bredde er vigtig nede på det niveau, hvor man prøver at finde talenterne.

Så arbejder vi os videre op. Så kommer vi op til MGK-systemet, altså musikalske grundkurser, hvor vi igen har en si, hvor vi sørger for, at nogle talenter kan komme ind og bruge det talent, den kreativitet, de har, som de kan dyrke i MGK'erne.

Når de så har gået på nogle MGK'er, kan de søge ind på vores konservatorier, og der er netop en udvælgelsesproces efter konservatorierne. Der er det, man skal støtte talenterne, de mennesker, som virkelig betyder noget for det musikalske område i det danske samfund, og så plukker man dem ud. De kan så finde sig en plads i et symfoniorkester, de kan komme ud og være solister, de kan gå ind i et basisensemble, eller hvad de vil.

Jeg tror egentlig ikke, at vi er så uenige, må jeg sige til fru Bodil Kornbek, eller rettere sagt tror jeg, at vi er enige. Bredden er selvfølgelig nødvendig, men nede i bunden. Der er ikke brug for bredde oppe i toppen.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det fru Mette Frederiksen. Undskyld, men jeg så ingen hånd. Fru Bodil Kornbek.

Kl. 12.00

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Det er meget fint, at vi har lidt til musikken og vi har musikskolerne osv. osv., men det er jo igen kun ét område. Hvor er så hele bredden, når vi taler om teater, når vi taler om litteratur, når vi taler om billedkunst og alle de her ting? Jeg kunne sagtens holde et langt foredrag om, hvordan man har skåret ned på de kreative fag i folkeskolen og i gymnasiet. Det drejer sig altså om hele vægtningen på alle de her områder, og de kreative fag bliver jo nedtonet. Så hvor er det, den her bredde er henne?

Hvis vi nu f.eks. tager hele teaterområdet for børn, som man egentlig satser meget på også med de her sigtelinjer, jamen så er det jo ikke børn, som er aktive, som selv er deltagende; så er det egentlig mere børn, som betragter. Nu får vi børneteater, en national børnescene og ud i regionerne og alle de her smukke ting, men hvordan er det nu, man lige får de her talenter, man så gerne vil have frem, hvis ikke man selv er deltagende, og hvis ikke man sørger for, at der også udeomkring i regionerne er mulighed for selv at være den deltagende part?

Ministeren beskriver jo også de her sigtelinjer: Vi ejer jo alle sammen kulturen, ikke? Det der ejerskab, hvordan kommer det frem? Det gør det jo ikke bare ved at læne sig tilbage og se og så få nogle fyrtårne og få lidt hist og pist og alle mulige steder. Nej, det gør det også ved selv at være aktiv og være deltagende på alle områder, ikke kun på det musikalske.

Jeg ved ikke, om ministeren vil komme med et forslag om, at vi også skal have nogle teaterskoler for børn og det ene og det andet med offentlige brugere. Det kunne være spændende.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det gør kulturministeren ikke. Men jeg er enig med fru Bodil Kornbek i, at hele rekrutteringen selvfølgelig bedst fremmes ved, at der også i skolerne er mulighed for at dyrke teater, have nogle kreative fag, billedkunst osv. Det er hele den fødekæde, der selvfølgelig også skal dyrkes i børnehaver, skoler, fritidsklubber, institutioner, som løber parallelt med eksempelvis idrætsklubber for børn og unge. Men det er nu ikke en sag for kulturministeren, det er jo en sag for, hvad skal vi sige, det kommunale samfund, som lokalt må være med til at sørge for de her ting.

Det, man som kulturminister og kulturpolitiker har et ansvar for, er jo at sørge for, at vi bruger de ressourcer, vi har, til kvaliteten og ikke bare til bredden, for bredden, må vi sige, er der plads nok til.

Jeg er helt enig i, at det handler om at gøre noget for f.eks. børneteateret, og det gør man ikke ved fra national side at sige, at børn skal ud at spille børneteater. Det gør vi ved at give børnene nogle store, flotte, sjove, spændende oplevelser, når de ser børneteater, så de får lyst til at se noget mere teater, se noget mere kultur og selv deltage.

Det er bl.a. derfor, at ideen om et nationalt børneteaterensemble er så aldeles fremragende. Her er der nogle professionelle kunstnere, som er ude at fortælle, vise børnekunst på et rigtig, rigtig flot, højt niveau, som kan få vores børn til at deltage aktivt i kulturlivet.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg vil vende tilbage til spørgsmålet om portostøtten, for det undrer mig, at ministeren i dag kan afvise den sammenhæng, der er mellem de takststigninger, der sker hos Post Danmark, og det, at regeringen har fjernet portostøtten.

Jeg går ud fra, at kulturministeren også står bag den finanslov, der er vedtaget, og i den finanslov står der jo, at en del af grundlaget for, at regeringen fjerner de knap 190 mio. kr. i portostøtte, er, at der ikke må ske en markant forøgelse af distributionsomkostningerne, og det forventer man ikke vil ske, fordi man forventer, at der vil komme øget konkurrence.

Situationen er jo den, at der ikke er kommet den forøgede konkurrence. Det er jo faktisk meldingen fra alle blade, tidsskrifter og magasiner undtagen de allerallerstørste af dem. Konkurrencen er ikke til stede, og derfor er distributionsomkostningerne steget markant. Det var jo derfor, jeg nævnte tallet knap 400 mio. kr., som jeg i øvrigt også kan se at hr. Eyvind Vesselbo fra Venstre har nævnt i den offentlige debat. Så der er jo den der sammenhæng.

Er ministeren enig i, at hvis præmissen for finanslovaftalen ikke er til stede, så må man jo nødvendigvis se beslutningen om at fjerne portostøtten i et andet lys? For det har konsekvenser for den offentlige debat, det har konsekvenser for antallet af udgivelser, og det har derfor også konsekvenser for, hvilke manøremuligheder det frivillige Danmark har i deres konkrete daglige arbejde.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg må understrege, hvad jeg også har sagt i op til mange debatter med fru Mette Frederiksen før i Folketingssalen, at fjernelsen af portostøtten fra regeringens side skete ud fra en principiel tilgang til, at vi ikke synes, det er rimeligt, at der skal være portostøtte til foreningsblade. Det synes vi ikke. Hvis man har en forening og man betaler kontingent til den forening, så må man selv sørge for at sende sine blade ud. Man kan så måske også bruge nye distributionsformer, dvs. nettet osv. Hvis man fysisk vil sende et foreningsblad ud, må man selv finansiere udsendelsen af det blad. Det er første præmis.

Kl. 12.05

Vi har så valgt at sige: Jamen der er nogle områder, hvor vi synes, det er rimeligt, at der er et vist tilskud, en slags kulturtilskud til udgivelsen af de foreningsblade. Der har vi så lavet nogle kategorier, som vi også har diskuteret her i Folketingssalen op til flere gange. Det er det, jeg har ansvaret for; jeg har ikke ansvaret for fjernelsen af puljen, det hører under trafikministeren. Det, vi har ansvaret for, er altså de nye kategorier.

Det har så ikke noget med sigtelinjerne at gøre, men jeg tager gerne diskussionen igen og citerer mig selv som en anden senator Cato: I øvrigt mener jeg, det er en rigtig god idé at fjerne portostøtten til foreningsblade.

Om præmissen: Jamen vi troede på øget konkurrence, og øget konkurrence giver som regel lavere priser. Det har så vist sig ikke at være tilfældet for de mindre blade, og det synes jeg da også er ærgerligt, men lad os nu se, om der ikke opstår en konkurrencesituation her, når nu distributørerne kommer mere på banen. Vi har jo endnu ikke fået det tilskud ud til brugerne, fordi vi ikke har fået det godkendt nede i EU endnu.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Netop det sidste, ministeren nævner, er jo det, der gør den her sag særlig interessant. Man fjerner en relativt stor støtte på knap 200 mio. kr., fordi man principielt ikke mener, at man skal understøtte den form for kommunikation i det offentlige rum – fair nok.

Så skriver man en præmis i sin finanslovaftale om, at der ikke må komme markante forøgelser af distributionsomkostningerne. Det kommer der alligevel, og så siger ministeren som det eneste svar, at nu må vi afvente og se, og det kan jo være, at der kommer konkurrence på et tidspunkt. Den pulje, der er etableret – ikke som erstatning, kan jeg forstå, men etableret på nøjagtig samme tidspunkt – på de lidt mere end 30 mio. kr., virker jo slet ikke, vil jeg gerne sige til ministeren. Den er jo slet ikke trådt i kraft.

Det betyder jo reelt, at man fjerner en støtte. Præmissen for det er godt nok ikke til stede. Så sætter man noget andet i stedet, som slet ikke virker. Summa summarum: Det kan godt være, regeringen mener, det principielt er en god idé, men der er altså flere tusind blade, tidsskrifter og magasiner, herunder en meget, meget stor del af den kommunikation, der foregår i det frivillige Danmark, som har fået fjernet grundlaget for deres arbejde.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Portostøtten blev fjernet fra alle blade ud fra en idé fra regeringens side om, at man betaler udsendelsen af sine egne blade. Det vil jeg gentage, og det har jeg sagt til fru Mette Frederiksen nu, tror jeg, 10-11 gange.

Så har vi lavet en pulje, og det er det, det handler om kulturelt, en kulturpulje til udsen-

delse af foreningsblade. Jeg vil ikke gå ind og diskutere – og det kan være, det er det, fru Mette Frederiksen er så indigneret over – at HK-bladet og SiD-bladet, og hvad der ellers er, ikke får portostøtte mere, men det får kulturbladene altså. Det får de blade, som vedrører den debat, vi har her i dag. Alle de blade, som vedrører den debat, vi har i dag, får portostøtte fremover, hvis man definerer dem som kultur- og idrætsblade.

Det bliver behandlet i øjeblikket. Sagen har været behandlet, også nede i EU, og forhåbentlig får vi snart en tilkendegivelse af, at man godkender ordningen, og så vil det blive sådan, at man får sin støtte, og så kan man gå ud og købe sig til en distributionsaftale, forhåbentlig også med andre distributører end Post Danmark. Det må jo så være op til foreningen selv at afgøre det.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg blev nævnt et par gange her, ikke citeret, men man har nævnt mit navn i forbindelse med en artikel, og jeg har endda måttet høre på, at hr. Keld Albrechtsen har rost mig, og når hr. Keld Albrechtsen begynder at rose en, så begynder advarselslamperne jo at lyse.

Når også fru Mette Frederiksen begynder at drage mit navn ind i den her debat, så vil jeg godt spørge ministeren, om det ikke er sådan, at når man bruger sin ytringsfrihed og sin taletid her i Folketinget – nu går vi jo meget op i ytringsfriheden – og man så refererer folk og bruger dem i debatten her, så bør man bruge dem på den korrekte måde. Det, der er sagen, er jo, at jeg er fuldstændig enig i det, ministeren har sagt, de forklaringer, ministeren har givet, og den argumentation, ministeren har givet for baggrunden for det her. Derfor vil jeg spørge ministeren: Ville det ikke være mere fair, at det, der blev refereret i debatten her, og det, der blev kommenteret, blev kommenteret ud fra de rigtige præmisser?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jo, det kan jeg kun give spørgeren ret i.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

I et demokratisk samfund er det i al fald for Venstre meget vigtigt, at borgerne har nogle valgmuligheder, og derfor synes jeg, det har været lidt forstemmende at lytte til den omtale, der har

været af det brud, der er lavet på radiomonopollet.

Kl. 12.10

Det er jo sådan, at Sky Radio ikke koster skattekrone, tværtimod bidrager de positivt til indtægter til skattekasen, og derfor vil jeg spørge, om ministeren ikke er enig i, at det er lidt hovskisnovski, når folketingsmedlemmer udtaler sig nedladende om den radiokanal, som halvanden million danskere har valgt at lytte til.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Joh, det kan jeg kun give fru Ester Larsen ret i, og det tror jeg også man vil sande i løbet af den kommende tid. Så vil de ordførere, der har været så meget imod det og talt så kritisk imod Sky og Talpa, nok ikke sige så meget, for jo tættere vi kommer på valget, vil man finde ud af, at det er blevet yndlingsradiostationer for ret mange mennesker, og så er det måske svært at lægge sig ud med dem og påstå, at man kan trække deres radiolicenser tilbage igen, som man tidligere gerne har villet.

De bidrager med over 0,5 mia. kr. over de næste 8 år til det danske samfund blot for at sende radio – over 0,5 mia. De sender altså gratis uden at få en krone for det. Danmarks Radio får 3 mia. kr. om året for at sende. De her to radiostationer bidrager med over 0,5 mia. kr. over de kommende 8 år, samtidig med at de altså sender gratis radio til fornøjelse for ret mange danskere hver eneste dag. Det kan jeg da kun være glad for som borgerlig. Så det er lykkeligt, at vi har fået skabt det radiomonopolbrud.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Tak til kulturministeren.

Så går vi til anden runde.

Keld Albrechtsen (EL):

Det, der gør det nødvendigt for mig at bede om ordet til anden runde, er et helt andet spørgsmål.

Ministeren kom med en ret forbløffende udtalelse. Det kan selvfølgelig være, jeg har hørt ham forkert, men jeg hørte ham sige, at nu var det slut med værdirelativismen, og selv om vi der er ovre i noget tilsyneladende mere filosofisk, synes jeg godt nok ikke, det kan forblive upåttalt her fra talerstolen.

En af hovedårsagerne til, at jeg altid har været modstander af det daværende Sovjetunionen, var, at de sovjetiske ledere ikke anerkendte

værdirelativismen. De troede på en absolut sandhed, de havde statsmonopol på sandheden. De havde en rækkefølge af værdier, som var vedtaget af staten, de anerkendte ikke, at der kan være forskellige værdier. Nogle kan tro på Gud, og nogle kan tro, at der ikke er nogen Gud. Begge dele er lige godt, vil jeg gerne sige til ministeren; begge dele er lige godt i et demokratisk, åbent og pluralistisk samfund.

Derfor er det en totalt rystende udtalelse, hvis ministeren virkelig mener, at nu er det slut med værdirelativismen. I stater, der er autoritære eller totalitære, er det slut med værdirelativismen, men ministeren mente da forhåbentlig ikke, at det var den vej, vi skulle.

Jeg siger det bare, for jeg går fra, at enten har jeg hørt forkert, eller også var det en fortalelse fra ministerens side, men jeg synes alligevel, det var nødvendigt at gøre den har bemærkning, for hvis det var sådan, at ministeren virkelig mente noget sådant, så har vi en helt ny kulturdebat her i Danmark. Så vil jeg sige, at så er det lige før, at hr. Jesper Langballes og hr. Søren Krarups nationalromantiske fantasier bliver reduceret til et spørgsmål af mindre betydning end det problem, vi så har med ministeren.

Jeg håber, at ministeren vil forklare mig, at jeg enten ikke har hørt rigtigt, eller at han ikke har ment det.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet. Afstemningen om ... Undskyld, vi tager lige fru Ester Larsen først.

Ester Larsen (V):

Det er blot som ordfører for forespørgerne, at jeg gerne vil sige tak for forespørgslen.

Vi kom jo vidt omkring. Om åndens flyvehøjde skal jeg ikke udtale mig, enhver kan jo selv dømme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som tidligere meddelt først finde sted på tirsdag den 27. april 2004.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 52:

Forespørgsel til kulturministeren:

»Hvad er regeringens politik på det frivillige kulturelle område?«

Af Ole Sohn (SF) og Aage Frandsen (SF).

(Forespørgslen anmeldt 13/4 2004. Fremme af forespørgslen vedtaget 16/4 2004).

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse vil blive udsat til tirsdag den 27. april 2004.

Kl. 12.15

Begrundelse

Ole Sohn (SF):

I Danmark findes der en stor gruppe mennesker, der beskæftiger sig med kunst og kultur på det frivillige plan. Der er tale om kulturaktive inden for amatørkor, amatørorkestre, amatørteatre, kulturpolitiske, frivillige kulturelle samråd og de mange frivillige engagerede i kultur- og aktivitetshuse over hele landet. Vi taler så at sige om en meget stor gruppe, og i den her sammenhæng er det altså ikke om de idrætsaktive.

Den rapport, Statens Musikråd i sin tid lavede, viser, at der alene inden for amatørmusikområdet er en million mennesker i Danmark, der spiller eller synger. Hertil kommer en stor gruppe teateraktive, foreningsaktive i de kulturelle samråd og de millioner af danskere, der hvert eneste år besøger og bruger kulturhusene.

Man kan sige, at i sammenligning med det idrætspolitiske område er støtten til det frivillige kulturelle område forsvindende lille, og på den baggrund kunne det være interessant at få uddybet, og det er også det, der er baggrunden for forespørgslen: Hvad er regeringens politik på det frivillige kulturelle område?

Besvarelse

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Først en konstatering: Amatørkulturen og det frivillige kulturarbejde har det godt i Danmark. Aldrig har så mange danskere været aktive inden for amatørkulturen som nu. Det gælder både børn og unge, og det gælder voksne.

Af Socialforskningsinstituttets seneste fritids- og kulturundersøgelse fremgår det, at næ-